

Mert te gyűjtöd meg,
Uram, lámpásomat,
Isten teszi világossá
sötétségemet.

Zsolt 18,29

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXIX. évf. 8. • (3886.)
2023. február 19. • Ára 360 Ft

Fotó: Merényi Zita

Odaállni a másik ember mellé

Beszélgetés Martos Levente Balázs
kinevezett püspökkel

Ferenc pápa 2023. február 3-án Martos Levente Balázst trebai címzetes püspökké és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspökévé nevezte ki. A Központi Pápa-nevelő Intézet (KPI) rektorával, a Pápai Biblikus Bizottság tagjával a szeminárium falai között beszélgettünk.

– Hogyan fogadta a kinevezése hírét?

– Amikor megjött az a bizonyos telefon, felültem a buszra, és elmentem a nunciatúrára. Michael Wallace Banach nuncius úr kérdésére, hogy vállalom-e a püspöki kinevezést és szolgálatot, a szívemben először a kicsinységem, a gyengeségem szólalt meg.

– Milyen értelemben vett gyengeség ez?

– Sokszor sok mindent gondolok magamról, és sokféle ambíció van bennem, részben a személyes sorsomra, részben az Egyház javára vonatkozóan. Az utóbbi években egyre inkább úgy éreztem, hogy megtaláltam a helyem. Rektorként olyan megbízatást teljesítek, amellyel a kispapok személyes növekedését segíthetem. A hitükben, életükben mellettük állva tevékenykedhetek. Egyetemi tanári, oktatói szolgálatomat is fontosnak találom, hasonló okokból, s egyúttal azt is látom, hogy mindkettőben van még fejlődni valóm. Tehát igazából szívesen folytattam volna úgy, ahogy eddig. De az is ott volt bennem, hogy az Egyház közösségeért vagyok pap, és készen állok új helyzetek elfogadására.

(Folytatás a 9. oldalon)

Új tagokkal bővült a Szent István Tudományos Akadémia

A Szent István Tudományos Akadémián Tóth Tamás egyháztörténész, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkára és Takács László klasszika-filológus tartott székfoglaló előadást február 6-án Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) dísztermében. Az ülést Kocsis Imre, a tudományos testület másodelnöke, a PPKE HTK tanszékvezető tanára vezette.

Tóth Tamás munkásságát Kuminetz Géza, a PPKE rektora ismertette. Tóth Tamást 2002-ben szentelték pappá, teológiai tanulmányait Veszprémben, Szegeden és Rómában végezte, itt 2006-ban egyháztörténetből doktorált. A PPKE Kánonjogi Posztgraduális Intézetében 2022-ben szerzett kánonjogi licenciát. Több felsőoktatási intézményben is oktatott. 2007–2011 között az apostoli nuncius titkára, míg

2011–2018 között a római Pápai Magyar Intézet rektora volt. 2018-tól az MKPK titkára. 2012-ben a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével, 2020-ban a Magyar Érdemrend tisztikeresztjével; míg 2013-ban pápai káplán, 2021-ben Szentlélekről nevezett bátonyostori apáti címmel tüntették ki.

(Folytatás a 3. oldalon)

A Katolikus Karitás adományt gyűjt a földrengés károsultjainak

Február 6-án súlyos, nagy erejű földrengés sújtotta Törökországot és Szíriát. A Katolikus Karitás azonnali segítséget nyújtva mentőcsapatot küldött Törökországba, és hosszú távú adománygyűjtést indít a túlélők támogatására.

A Katolikus Karitás az azonnali segítségnyújtáshoz a Budapesti Önkéntes Mentőszervezet Egyesület és a Budapesti Tűzoltó Szövetség tagjait kérte fel a közreműködésre. A segélyszervezet 19 fős mentőcsapatával két mentőkutya is segíti a keresést a földrengés sújtotta területen.

A szervezet magyarországi munkatársai eközben már azon dolgoznak, hogy

megtervezzék, milyen lépésekre lesz szükség az első néhány nap humanitárius segítségnyújtását követően. A hosszabb távú segítségnyújtás érdekében már felvették a kapcsolatot a Karitás nemzetközi hálózatával és helyi szervezeteivel is.

Csatlakozzon Ön is a földrengés áldozatait mentő és segítő összefogáshoz! — kéri a Magyar Katolikus Egyház segélyszervezete. Segíthet az 1356-os adományvonalon hívásonként 500 forinttal, vagy átutalással a 12011148-00124534-00100008 bankszámlaszámra (közlemény: törökországi földrengés); emellett online adományozással is eljuttathatja támogatását a karitasz.hu oldalon.

Forrás: Katolikus Karitás

Egyetlen csepp víz az égő parázson

Lisieux-i Szent Teréz életéről beszélgettünk
(1. rész)

A francia eredetű Nyolc Boldogság Közösséghez tartozó Csaba Veronika Mária nővérrel a százötven évvel ezelőtt született Kis Szent Terézről, egyháztanítónkról, a világszerte népszerű, modern szentről beszélgettünk. Az alábbiakban interjúnk első részét olvashatják.

– Miért lett Kis Szent Teréz ennyire fontos a Nyolc Boldogság Közösségnek és a mai kor emberének?

– Teréz nem is annyira a saját kora, mint inkább a mai idők apostola. Ma sokkal sebzettebbek, gyengébbek vagyunk, mint a régi idők szentjei, nem tudunk úgy élni, mint Remete Szent Antal vagy Avilai Szent Teréz. Kis Szent Teréz is nagyon törekény volt, de az életszentségnek olyan eredeti lelkiségére talált rá,

amit minden ember követhet. Részletesen leírta a belső élményeit, mélyen reflektált önmagára, életét nagyon pontosan megismerhetjük az írásából. Teréz vágyott arra, hogy „nagy szent” legyen, de nyilvánvaló volt számára, hogy erre a saját erejéből teljesen képtelen. Isten azonban nem keltene benne

ilyen vágyat, ha nem maga akarná véghezvinni benne ezt a művet. A kegyelemmel nagyon tudatosan együttműködve jutott el az életszentségre. Egyházdoktorrá avatása alkalmából II. János Pál így fogalmazott (*Divini amoris scientia*, 1997): „Élete során Teréz új világosságokat, rejtett és titokzatos értelmekeket fedezett fel, s az isteni Mestertől megkapta a »szeretet tudományát«, melyet írásaiban nagy eredetiséggel mutatott be.”

(Folytatás a 5. oldalon)

Kulcs a jövőhöz
Ifjúságpasztoráció
a váci egyházmegyében
6. oldal

Keresztény jegyesiskola
indul Budapesten
8. oldal

Élet a békásmegyeri
Szent József-plébánián
11. oldal

9 770133 120548

Isten nem a hatalmasokba, hanem az alázatosakba helyezi reményét

Február 8-án a délelőtti tartott általános kihallgatás keretében a Szentatya a Kongói Demokratikus Köztársaságban tett apostoli útjáról és a dél-szudáni ökumenikus békezarándoklatáról számolt be a jelen lévőknek. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes beszédének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A múlt héten két afrikai országban jártam: a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Dél-Szudánban. Hálát adok Istennek, aki megengedte, hogy elmenjek erre a régóta várt útra. Két „álom”: meglátogatni a kongói népet, mely egy hatalmas országnak, Afrika zöld tüdejének őrzője: az Amazonasszal együtt – a világ két tüdeje. Természeti erőforrásokban gazdag ország, melyet egy soha véget nem érő háború sújt, mert mindig vannak, akik szítják a háborút. És meglátogattam a dél-szudáni népet, Justin Welby canterburyi érsekkel és Iain Greenshieldsszel, a Skót Egyház elnökével együtt, békezarándoklat keretében: együtt mentünk, hogy tanúságot tegyünk arról, hogy lehetséges és szükséges együttműködni a sokféleségben, különösen akkor, ha olyanokról van szó, akik osztoznak a Jézus Krisztusba vetett hiten.

Az első három napot Kinszasában, a Kongói Demokratikus Köztársaság fővárosában töltöttem. Újfennt szeretném kifejezni köszönetemet az elnök úrnak és az ország többi vezetőjének a fogadtatásért. Közvetlenül megérkezésem után, az elnöki palotában elmondhattam a nemzethez intézett üzenetemet: Kongó olyan, mint egy gyémánt, a természete, az erőforrásai és mindenekelőtt a népe miatt; de ez a gyémánt viszálynak, erőszaknak és paradox módon a nép elszegényedésének forrásává vált. Ez olyan folyamat, amely más afrikai térségekben is megtalálható, és amely általában véve is érvényes arra a földrészre: egy gyarmatosított, kizsákmányolt, kifosztott földrész. Mindezt látva két szót mondtam: az első negatív: „Elég!” Elég Afrika kizsákmányolásából! Korábban már mondtam, hogy a kollektív tudatalatti-ban ott van az, hogy „Afrikát

ki kell zsákmányolni”: elég ebből! Ezt mondtam. A második szó pozitív: „Együtt!” Együtt, méltósággal, mindannyian, kölcsönös tisztelettel, Krisztusnak, a mi reménységünknek a nevében haladjunk előre. Ne zsákmányolják ki; és együtt haladjatok előre!

És Krisztus nevében gyűltünk össze a nagy, ünnepélyes szentmisére.

Kinszasában több találkozót is tartottunk: az egyiket az ország keleti részén dúló erőszak áldozataival: ezt a térséget évek óta gazdasági és politikai érdekek által vezérelt fegyveres csoportok közötti háború sújtja. Nem tudtam elmenni Gomába. Az emberek félelemben és bizonytalanságban élnek, áldozatként a jogtalan üzletek oltárán. Meghallgattam néhány áldozatnak, különösen nőknek a megrázó vallomását, akik a feszület lábánál fegyvert és további gyilkos eszközöket helyeztek el. Velük együtt mondtam nemet az erőszakra, nemet a beletörődésre, igent a megbékélésre és a reményre. Nagyon sokat szenvedtek és szenvednek.

Ezután találkoztam az országban jelen lévő karitatív szervezetek képviselőivel, hogy köszönetet mondjak nekik, és bátorítsam őket. A szegényekkel és a szegényekért végzett munkájuk nem csap zajt, de napról napra növeli a közjót. Mindenekelőtt a fejlődés elősegítésével: a jótékonyági kezdeményezéseknek mindig elsősorban a fejlődést kell szolgálniuk, nem csupán a segítségnyújtást, hanem a fejlődés elősegítését is. Segítségnyújtás igen, de a fejlődés elősegítésével.

Lelkesítő program volt a kongói fiatalokkal és katekétákkal való találkozás a stadionban. Olyan volt, mintha a jövőbe vetített jelenben merültünk volna el. Gondoljunk csak arra az erős megújulásra, amelyet az evangélium öröme által formált és vezérelt keresztények új nemzedéke hoz-

hat! Nekik, a fiataloknak öt utat mutattam: az imát, a közösséget, a becsületet, a megbocsátást és a szolgálatot. Azt mondtam a kongói fiataloknak: a ti utatok ez: ima, közösségi élet, becsület, megbocsátás és szolgálat. Az Úr hallgassa meg a békéért és igazságért kiáltó szavukat!

Ezután a kinszasai székesegyházban a papokkal, a diakónusokkal, a megszentelt férfiakkal és nőkkel, valamint a papnövendékekkel találkoztam. Sokan vannak, és fiatalok, mert sok a hivatás: ez Isten kegyelme. Arra buzdítottam őket, hogy Krisztus szeretetének tanúiként szolgálják az embereket, legyőzve három kísértést: a lelki közepszerűséget, a világias kényelmet és a felszínességet. Ezek a kísértések mondhatni általánosak, papnövendékeket és papokat egyaránt megkörnyékezik. Nyilvánvalóan, a lelki közepszerűség: szomorú, amikor egy pap közepszerűségbe esik; a világias kényelem, vagyis az az evilágiaság, mely az egyik legnagyobb rossz, ami az Egyházzal történhet; és a felszínesség. Végül a kongói püspökökkel osztoztam a lelkipásztori szolgálat öröme és nehézségén. Arra kértem őket, hogy hagyják magukat vigasztalni Isten közelsége által, és Isten ígéjének erejével legyenek próféták az emberek számára, legyenek jelei annak, hogy milyen az Úr, annak, ahogyan az Úr velünk bánik:

együttérzés, közelség és gyengédség.

Ez a három módja annak, ahogyan az Úr bánik velünk: közel jön (közelség) együttérzően és gyengéden. Ezt kértem a papoktól és a püspököktől.

Az utazás második része a 2011-ben született állam, Dél-Szudán fővárosában, Dzsubában zajlott. Ennek a látogatásnak egészen különleges jellege volt, melyet a jézusi szavakat idéző jelmondat fejezett ki: „Imádkozom, hogy mindnyájan egyek legyenek” (vö. Jn 17,21). Ez ugyanis egy ökumenikus békezarándoklat volt, amelyet az abban az országban történelmileg jelen lévő két egyháznak, az Anglikán Közösségnek és a Skót Egyháznak a vezetőivel együtt tettem meg. Ez egy olyan folyamatnak a csúcspontja volt, amely néhány évvel ezelőtt kezdődött, és amelynek keretében 2019-ben egybegyűltünk Rómában a dél-szudáni hatóságokkal, hogy elköteleződjenek a konfliktus leküzdése és a béke megteremtése mellett. 2019-ben volt egy kétnapos lelkigyakorlat itt, a Kúrián, az összes politikussal, a posztokra aspiráló összes emberrel, akik közül néhányan egymás ellenségei voltak, de mindannyian részt vettek a lelkigyakorlaton. És ez erőt adott a továbblépéshez. Sajnos a megbékélési folyamat nem haladt nagyon előre, és a frissen létesült Dél-Szudán továbbra is a hata-

lom és a versengés régi logikájának áldozata, ami háborúval, erőszakkal és belső menekültekkel jár. Nagyon hálás vagyok az elnök úrnak a fogadtatásért, és azért, ahogyan próbálja kezelni ezt a nem könnyű helyzetet, hogy nemet mondjon a korrupciónak és a fegyverkereskedelemre, és igent a találkozásra és a párbeszédre. És ez szégyenletes: sok, úgynevezett civilizált ország nyújt segítséget Dél-Szudánnak, és a segítség fegyverekből, fegyverekből, háborút szító fegyverekből áll. Ez szégyen! És igen, előre kell haladni, nemet mondva a korrupciónak és a fegyverkereskedelemre, és igent a találkozásra és a párbeszédre. Csak így valósulhat meg fejlődés, csak így jöhet el az a korszak, amikor az emberek békében dolgozhatnak, a betegek gyógyulhatnak, a gyerekek iskolába járhatnak.

A dél-szudáni látogatás ökumenikus jellege különösen nyilvánvalóvá vált az anglikán testvéreinkkel és a Skót Egyház tagjaival közösen végzett ima alkalmával. Együtt hallgattuk Isten ígétjét, együtt mondtunk dicsőítő, könyörgő és közbenjáró imákat. Egy olyan erősen konfliktusos helyen, mint Dél-Szudán, ez a jel alapvető fontosságú, és nem magától értődő, mert sajnos vannak olyanok, akik visszaélnék Isten nevével, hogy az erőszakot és a visszaéléseket igazolják.

Testvéreim és nővéreim, Dél-Szudán egy körülbelül tízenegy millió lelket számláló ország – kicsinyke! –, melynek lakosságából a fegyveres konfliktusok miatt kétféleképpen menekültek, és ugyanennyien a szomszédos országokba menekültek. Ezért akartam találkozni a belső menekültek egy nagyobb csoportjával, meghallgatni őket, és éreztetni velük az Egyház közelségét. Az egyházak és a keresztény szervezetek valóban az elsők között vannak, akik segítenek ezeknek a szegény embereknek, akik évek óta a belső menekültek táborában élnek. Különösen a nőkhöz fordultam – nagyon derék asszonyok vannak ott –, akik azt az erőt képviselik, amely átalakíthatja az országot; és valamennyiüket arra bátorítottam, hogy legyenek egy új, erőszakmentes, kiengesztelődő és békés Dél-Szudán építői. Aztán a helyi egyház pásztoraival és szerzeteseivel való találkozáson Mózesre mint az Isten iránti tanulékonyság és a közbenjárásban való kitartás példaképére tekintettünk.

A szentmisén, mely a dél-szudáni látogatás és az egész utazás utolsó programja volt, az evangélium képeit követve arra bátorítottam a keresztényeket, hogy legyenek „só és világosság” ebben a sokat szenvedett országban. Isten nem a nagyokba és hatalmasokba, hanem a kicsikbe és alázatosakba helyezi reményét. Isten működésmódja ilyen.

Köszönetet mondok a dél-szudáni hatóságoknak, az elnök úrnak, az utazás szervezőinek, és mindazoknak, akik azon fáradoztak és dolgoztak, hogy ez a látogatás jól sikerüljön. Köszönöm testvéreimnek, Justin Welbynek és Iain Greenshieldsnak, hogy elkísértek ezen az ökumenikus úton.

Imádkozunk, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Dél-Szudánban, valamint egész Afrikában kicsirázzanak a szeretet, az igazságosság és a béke országának magjai!

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News**

Az Európa Püspöki Konferenciák Tanácsa részvétét fejezte ki a földrengés áldozataiért

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) részvétét fejezte ki a február 6-án több hullámban bekövetkezett, számos áldozattal járó törökországi és szíriai földrengések másnapján Prágában a színdusi folyamat kontinentális szakaszának kezdetén kiadott közleményében.

„Együttérzünk Dél-Törökország és Észak-Szíria lakosságával” – fogalmazta meg részvétnyilatkozatában az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa. Magyarországot Veres

András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke és Németh Gábor, az MKPK irodaigazgatója képviseli a CCEE ülésén.

„A földrengés már eddig is kiemelkedően sok áldozatot követelt, és a halottak száma tovább nő. A pusztulás és sokak szenvedése mélyen megérinti lelkünket. Mély seb ez, mely tovább nehezíti a tizenkét éve háborútól szenvedő szír nép életét.

Együttérzésünket fejezzük ki az Ískenderuni Apostoli Helynökség híveinek, akiknek látniuk kellett székesegyházuk összeomlását, és hálát adunk Istennek, hogy a falak leom-

lása nem követelt emberéletet. Gondolatban együtt vagyunk az Anatóliai Apostoli Helynökség híveivel is, melynek területe szintén jelentős károkat szenvedett. Aleppót, a várost, mely már a szír háborúban sokat szenvedett, most újabb csapás érte.

Gondolatban azokkal vagyunk, akik a jelenlegi rendkívül nehéz helyzetben, a téli mínuszokban mentőakciókat szerveznek. Hálánkat fejezzük ki mindannyiuknak. Különösen a Caritasnak, a segélyszervezet mindent megtesz, hogy az érintettek

mellett legyen, ellátják a sérülteket, vigasztalják a hozzátartozóikat elvesztett embereket, és támogatást nyújtanak mindazoknak, akik mindezt elveszítették. A helyi egyházak minden segítséget megadnak, helytállásukra mindannyian csodálattal tekintünk.

Mi, az Európában jelen lévő egyházak együttérzünk a földrengés sújtotta emberekkel. Imáinkról biztosítjuk őket és minden lehető segítséget megadunk, hogy megküzdjenek a tragédiával.”

**Forrás: CCEE
Fotó: Vatican News**

Új tagokkal bővült a Szent István Tudományos Akadémia

(Folytatás az 1. oldalról)

Tóth Tamás *A Kalocsa-Bácsi Főegyházmegye megújulása a török hódoltság után a Vatikáni Apostoli Levéltárban őrzött kánoni eljárások tükrében (1733–1776)* című székfoglaló előadásában elsőként a vatikánvárosi székhelyű Apostoli Levéltárról beszélt. Ezt az intézményt a kutatók előtt 1881-ben nyitotta meg XIII. Leó pápa Vatikáni Titkos Levéltár (Archivum Secretum Vaticanum) néven. Ferenc pápa 2019. október 28-án közzétett motu proprioja rendelkezett az archívum hivatalos elnevezéséről, a Vatikáni Apostoli Levéltár új nevet kapta az intézmény. Anyaga a kvalifikált kutatók számára más állami levéltárak anyagaihoz hasonlóan szabadon hozzáférhető volt akkor és most is. A Vatikáni Apostoli Levéltár egyfajta központi levéltárként működik; több mint ezer évet fellelő, mintegy 85 folyókilométernyi anyagot őriz.

A püspöki, illetve érseki kinevezések, az úgynevezett püspöki processzusok kánoni eljárásának anyagai az egyháztörténet eddig kevésbé kutatott, értékes forrásai. A Vatikáni Apostoli Levéltárban három helyen is találunk erre vonatkozó dokumentumokat.

Tóth Tamás ezt követően a püspöki kinevezésekről szólt. Az 1526-os mohácsi vereség után az ország területének jelentős részét majd két évszázadon keresztül folyamatosan háborúk pusztították. Bár a 17. század végén a Regnum Hungariae területének jelentős része a Temesközt kivéve felszabadult az oszmán uralom alól, valójában az ország jelentős részében csak 1711 után stabilizálódott a helyzet annyira, hogy megkezdődhetett az újjáépítés, a Trienti Zsinatot követő katolikus megújulás – és vele a barokk – az ország területének jelentős részére csak ekkor érkezhettek meg.

A Kalocsa-Bácsi Főegyházmegye kezdeteivel kapcsolatban több talányt tart számon a történettudomány: Miért lett érsekség, mikor lett érsekség, és mikor alakult ki az önálló érseki tartomány? Ki volt az érsekség első főpásztora? Milyen rendelkezett két székhellyel, két székesegyházzal és két székeskáptalannal?

A török hódítást megelőzően mintegy háromszáz katoli-

kus plébániából állt a Kalocsa-Bácsi Főegyházmegye, a Nagyboldogasszonyról – vagy esetleg Szent Pálról – nevezett kalocsai főszékesegyház kanonoki testületének tíz, míg a Szent Pálról nevezett bácsi főszékeskáptalannak tizenkét kanonokja lehetett.

A főegyházmegye 1733-ban mindössze tizenhét plébániából állt, és ezek nagy részét is csak Buda visszafoglalása, 1686 után alapították újra. Patachich Gáborra (hivatalban 1733–1745) várt a „második honalapítás”: ő volt az első érsek a mohácsi vész óta, aki újra állandó székhellyel rendelkezett a feldúlt és elszegényedett egyházmegyében. 1738-ban azt írta az uralkodónak, hogy „si nullus incipiat, nullus finiet”, vagyis ha senki sem kezd el, senki sem fogja befejezni. Felállította a szemináriumot, újraalapította a főszékeskáptalant, hozzálátott a barokk érseki székesegyház építéséhez, és újjászervezte a plébániai életet. Utódai folytatták a megkezdett munkát.

A püspöki kinevezés előtti eljárás tanúit titokban hallgatták meg. A püspökjelöltekre vonatkozóan a 17–18. században tizenhárom kérdést kaptak, melyek célja a jelölt képességeinek és tulajdonságainak megismerése volt, a másik tizenhárom kérdés pedig az egyházmegye állapotára vonatkozott. III. Károly és Mária Terézia uralkodása alatt öt püspöki processzus során 1733-ban, 1747-ben, 1751-ben, 1760-ban és 1776-ban összesen tizenegyen tanúskodtak az egyházmegyére vonatkozóan.

Vallomásaik érdemleges történeti információkat tartalmaztak. Az 1733-as szerint Kalocsa valaha nevezetes város volt, azonban a háborúk és a török invázió miatt akkor inkább hasonlított egy falura. Az érsek joghatósága alatt álló város Pest vármegyében található, a Duna mellett. Lakói ősidőktől fogva hűséges katolikusok.

1747-ben a várost jól ismerő Kiss József kanonok két-száz házról és ezer lakosról, négy évvel később a későbbi érsek, Patachich Ádám zágrábi kanonok már ötszáz házról és négyezer lakosról számolt be. Bernáth György ekkor azt írta, hogy Kalocsa Solt alatt, a Duna által körülhatárolt szí-

geten fekszik. Kalocsán 1733-ban nem volt székesegyház, de még megvoltak a régi hatalmas bazilika romjai. Állt azonban a városban egy kis méretű, de jó állapotú plébániatemplom. 1747-ben a tanúk már arról számoltak be, hogy áll a Nagyboldogasszony tiszteletére, kőből és téglából épült főszékesegyház, amelynek egyik fele készen áll, míg a másik felének csak az alapjai vannak meg. 1776-ban kész volt a templom. Mivel 1733-ban nem volt székesegyház Kalocsán, így sem káptalana, sem méltóságviselői, sem javadalmi nem voltak. A városi papság két főből állt: a plébános egyben az általános helynöki hivatalt is betöltötte, és egy káplán volt a segítségére. 1747-ben négy helyben lakó kanonok volt a városban. 1776-ban tíz kanonokból állt a káptalan, a városban összesen harminc klerikus szolgált.

Patachich Gábor érkezésének idején csak a plébániai szolgálathoz szükséges liturgikus felszerelés állt rendelkezésre, a főpapi szertartások végzéséhez semmi sem volt a

volt szeminárium a városban, azonban a Patachich Gábor alapította papnevelő intézetben 1747-ben már ötven tanult az érseki asztal költségén. Négy évvel később tíz, majd további kilenc év múlva ugyancsak tíz fő tanult itt. Bernáth György 1776-ban azt állította a kanonoktól kapott információi alapján, hogy tizenhatan tanulnak a szemináriumban.

Összegzésében Tóth Tamás elmondta, amikor Patachich Ádám érsek (hivatalban 1776–1784) a század második felében Kalocsára érkezett, már egészen más körülményeket talált: egy jól szervezett egyházmegye várta, ahol a papok és a plébániák száma megsokszorozódott másodnagybátyja idejéhez képest, így ő már a kulturális, intellektuális miszióra helyezhette a hangsúlyt. 1784-ben csak a plébániák száma hetvenkettőre emelkedett. Az állami és egyházi intézményrendszer által egyaránt támogatott, hihetetlenül gyors növekedésnek köszönhetően egy olyan keresztény alapú, de ezen belül multi-

gyűjtésbe, amelyek kimaradtak Messingham kötetéből. Colgan atya a bollandisták által útjára indított *Acta Sanctorum* számára állította össze az ír szentekről szóló kötetet, amely 1645-ben jelent meg Leuvenben. Colgan munkája olyan középkori kéziratos anyagra támaszkodott, amelyhez Messingham nem fért hozzá.

Thomas Messingham és John Colgan kezdeményezésének egészen a 19. század végéig nem volt folytatása. A *Codex Salmanticensis* életrajzeit a belga jezsuita szerzetes, Charles de Smedt és az arisztokrata John Patrick Crichton-Stuart 1888-ban adták ki, majd 1910-ben jelent meg egy kódexeken alapuló szövegkiadás, amelyet Charles Plummer gondozott. Az ír szigeten az írásbeliség csak meglehetősen későn jelent meg, aminek oka a szóbeliséghez való ragaszkodás volt – folytatta előadását Takács László. Iulius Caesar szerint a gallok az írást csak gazdasági följegyzések készítésére használták. Ahogy a *Feljegyzések a gall háborúról*

az Egyház térítő tevékenysége folytán ismerte meg.

A keresztény tanítás hirdetésének pedig nemcsak a *Szentírás*, hanem az írás is igen fontos eszköze volt. Az előadó azt is megjegyezte, hogy az ősi kelta hitvilág – például a túlvilágba és az ember halál utáni életébe vetett hit – nem állt messze a keresztény tanítástól. Mindezt azért fontos hangsúlyozni, mert miközben nyilvánvaló, hogy a keresztény térítés számos nép körében sok ellenállásba ütközött, addig az írek keresztény hitre térítése úgy ment végbe, hogy annak nem volt egyetlen vértanúja sem.

A szóbeliség előbb hangsúlyozott jelentősége miatt különösen fontos szerepet töltöttek be az ír társadalomban az énekmondók, a költők, akiket írül filiknek neveztek, és társadalomban széles arisztokrata réteget alkottak. Az ő feladatuk volt a történeti tudat fönntartása mondák, genealógiák, mesék, epikus történetek révén. A kereszténység térhódítása után a pogány papok, a druidák hatalmának megszű-

nése és a társadalom pere-

remére való szorulásuk, törvényen kívül kerülésük következtében keletkezett úrt a filik töltötték be, akiknek tevékenysége szorosan összekapcsolódott a monostorokéval.

Takács László arra is rámutatott, hogy a középkori latin és óir nyelvű szentéletrajzok nem pusztán az imitatio Christi jegyében született evangéliumátiratok és nem is a görög-római szentéletrajzok irodalmi hagyományából táplálkozó jámbor írásművek, hanem egy olyan műfajba sorolható irodalmi alkotások, amely mélyen gyökerezik a pogány irodalmi talajban és kultúrában. A pogányság és kereszténység egészen különleges és gazdag termést hozó találkozása és interakciója zajlott le az ír szigeten, amelyben a kereszténység sok mindent szívt meg magába és őrzött meg a pogány kelta hagyományokból.

Takács László előadása végén a szentek életrajzaiból vett idézetekkel illusztrálta az elhangzottakat.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Az akadémiai tagságról szóló oklevelet Kocsis Imre másodelnök adta át Tóth Tamásnak és Takács Lászlónak

városban. A plébániatemplomnak volt kórusa, orgonája, harangtornya és harangjai. 1747-ben az időközben elhunyt érseknek köszönhetően már minden rendelkezésre állt a főpapi szertartások végzéséhez. A tanúknak 1733-ban semmilyen erekléről nem volt tudomásuk. 1747-ben Kiss József azt vallotta, hogy Szent Piusz vértanú testét a főoltárnál ezüsttumbában őrzik.

Az érseki lakhely 1733-ban egy erre a célra alkalmas vár volt. Az 1776-os beszámoló szerint Batthyány József leromboltatta a régi érseki épületet, és elkezdte az új rezidencia építtetését. 1747-ben Kiss József tudott a Jézus Öt Sebéről nevezett kegyes társulat létéről. 1733-ban még nem

etnikumú és multikulturális közösség alakult ki ebben a régióban, amely a terület arcvonásait mind a mai napig meghatározza.

Takács László tudományos életútját Adamik Tamás ismertette. Ezt követően Takács László a *Szentek szigete* című székfoglaló előadásában az írországi kereszténységről beszélt. Rámutatott: Thomas Messingham 17. századi latin nyelvű művében a kontinensen leginkább ismert ír szentek életrajzát és a róluk szóló himnuszokat, epigrammákat és egyéb műveket gyűjtötte egybe, ám a latin nyelvű ír szentéletrajzok korpusza ennél jóval bővebb. Ezzel a bősséggel szembesülve fogott bele John Colgan azoknak a szentéletrajzoknak az össze-

című művében írja, a druidáknak tekintélyes számú verset kell megtanulniuk kívülről, s ezért jó néhányan húsz éven keresztül folytatják tanulmányaikat. A tananyag írásba foglalását bűnnek tekintették.

Az ír sziget különleges helyzetben volt az ókorban, hiszen római katona sohasem lépett földjére, vagyis bár bizonyított, hogy az írek kereskedelmi kapcsolatban álltak a rómaiakkal, azt a kulturális fordulatot, amely a rómaiak által meghódított területen élő kelták esetén megtörtént, az íreknél a keresztény térítés hajtotta végre. Ezért tehát kijelenthető, hogy az írek az egyetlen olyan ókori nép, amely a klasszikus műveltséget hordozó latin nyelvet nem a római állam hódító, hanem

A BIBLIA ÜZENETE

Minden a tiétek!

Mt 5,38–48

Az 1Kor 3,16–23 tanúsága szerint Pál apostolnak alighanem a korintusi közösséggel volt a legtöbb nehézsége. Több levelet is írt nekik, hol derűsen, hol meg inkább feszülten, tele aggodalommal. A közösség tagjai kétes tanokat fogadtak el, illetve összevesztek egymással. Pártokra szakadtak, más-más tekintélyre hivatkoztak. Gyermekmódra viselkedtek, mások mögé bújtak, talán úgy gondolták, így nem kell bevallaniuk a saját valódi, személyes gondjaikat. Vagy nem erre utal, ha valaki félig megértett igazságok mögé sorakozik fel, ha folyton tekintélyt emleget anélkül, hogy végiggondolná, milyen értékeket képvisel, ha sértődékeny, vagy ha felfuvalkodik és kérkedik, ahelyett, hogy emberként lehetne kapcsolódni hozzá? Ha végigolvassuk a korintusi leveleket, éppen ezeket a bajokat látjuk a közösség életében.

Pál apostol a levelében bizonyára nem véletlenül példálózik éppen a korintusiak előtt a gyermeki táplálékkal: „mint kisdedeknek Krisztusban”, „tejet adtam nektek inni, nem szilárd eledelt, mert még nem bírtátok volna el” (1Kor 3,1–2). Valamivel később még vesszőt is emleget nekik (1Kor 4,21), szinte fenyegetőzve. Nagy kérdés, hogyan lehet segíteni valakit a növekedésben. Lehet-e békétlenül sürgetve békére vezetni, vagy ettől csak megkeményedik az, akit meg akartunk volna nyerni.

Pál apostol mindenesetre itt is, más leveleiben is szívesen választotta a konfrontatív megoldásokat. Arra apellált, hogy olvasói visszaemlékeznek a kezdet igazságára. Amikor azt kérdezi: „Nem tudjátok?”, gyakran éppen a

közös meggyőződés alapjait idézi fel. Amikor meg azt írja: „Isten ments!”, abszurd helyzetekre és elgondolásokra emlékeztet, amelyek a hibás gyakorlatból fakadnának. Ha az emberek gyakran viselkednek is éretlenül, gyermekmódra (s melyikünk ne volna ebben az értelemben is gyakran gyermek?), talán mégis lehet keltegetni a belátást, s közben indulattal olykor indulatot is szembefordítani.

A korintusiak felfuvalkodtak és bölcsnek képzelik magukat? Pál emlékezteti őket arra, hogy oktanul viselkednek. Gyermekmódra válogatnak a tekintélyek között? Pál rámutat minden igazi tekintély forrására, Istenre, aki-ben mindannyian hisznek. Lelki emberek akarnak lenni, és ezért semmibe veszik a szeretet mindennapi tetteit? Rájuk bizonyítja, hogy nagyon is testiek.

Az ember igazi értékét nem mindig az adja, amiben ő azt sejtí. Felnőtté sem úgy válik a gyermek, hogy elkezd „nagyosan” viselkedni. Másfelől: senkit sem szídtak még jóvá – Pál sem a korintusiakat. Az indulatai között vergődő embernek mentőövre, jó gondolatokra és sok szeretetre van szüksége, amelybe belekapaszkodhat. Pál szavaiban a dorgálás mellett ott van a keresztyén közösség mélyebb igazsága: „Ti Isten temploma vagytok.” És: „Minden a tiétek.”

Ti vagytok, együtt, Isten temploma. A kegyelem a közösségekben működik, ne az egyéni bravúrt keressétek! Van értelme, hogy keressétek az együttműködés útjait. Ha pedig „minden a tiétek”, válasszatok újra Istent, és a többi – a vágyott növekedés is – majd megadatik.

Martos Levente Balázs

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (112.)

A kolibaszentelés egészen különleges szertartás Görögkatolikus Egyházunkban. Végzése a nagybőjt első péntekére van előírva. Az előszenteltek (előre megszentelt áldozatok) liturgiája végén kap helyet. Az említett liturgiát – mint ismeretes – a nagybőjt szerdáin és pénteklein végezzük ünnepélyes áldoztatási szertartásként.

A koliba egy különleges nagybőjti édesség. A hagyomány szerint az Egyház egyrészt azért nyújtja ezt a híveknek a nagybőjt elején, hogy egy utolsó erőt adjon általa a nagybőjti kemény küzdelmükhöz. Másrészt pedig azért, hogy megéreztesse velük a bőjti erőfeszítések sikere után a „mennyei ízeket”. Ezért a koliba mézben főtt búzából áll, amibe különböző szárított gyümölcsöket vegyítenek.

Érdemes megismerni a történetét is. Nemcsak a hagyomány, hanem liturgikus könyveink tanúsága szerint is egészen messzire, a 4. századba nyúlik vissza az eredete. Tirón Szent Tivadarhoz kötődik, aki Maximianus császár uralkodása alatt (286–313) szenvedett vértanúhalált. Keletről származott, hivatásos katoná lett, innen ered az „újonc” (görögül: tirón) melléknve, mivel újoncalakulatba osztották be a pontuszi Amasziában. Amikor váratlanul rendelet jött ki arról, hogy a katonáknak áldozatot kell bemutatniuk a pogány isteneknek, ő megtagadta ezt. Bátran vállalta keresztyén hitét, amikor bevádolták a császár előtt. Börtönbe vetették, és éheztetéssel akarták eltántorítani a hitétől. Megjelent neki az Úr Jézus Krisztus, és felszólította, hogy többé ne vegyen magához földi ételt és italt. Jutalmul a

mennysországot ígérte neki. Íme, a nagybőjti lemondások előképe és a mennyei jutalom ígérete. De a történet még folytatódik. Julianosz aposztata császár ugyanis 362-ben minden forgalomba kerülő élelmiszert meghintetett a bálványáldozatokhoz használt vízzel, hogy a keresztyényeket bűnbe vigye. Ekkor azonban a konstantinápolyi pátriárkának álmában megjelent Szent Tivadar, és azt tanácsolta, hogy a keresztyények azon a héten csak főtt gabonával táplálkozzanak, amelyet mézzel ízesítenek és kolibának neveznek. „Azóta annak a napnak az előestjén Szent Tivadar emlékére kolibát szentelünk.”

A szertartás egyetlen imából áll, amit az amboni ima után végzünk az előszenteltek liturgiájában. Bibliai alapokon kezdődik, a gyümölcsöket teremtő Isten gondviselésére utalva. Majd a három babiloni ifjút és Dánielt említi az ima, akiket az Úr „szebbé és teljesebbé tett a királyi asztalról élő többi ifjúnál”. Ők tehát példát adnak arra, hogy érdemes böjtölni az Úr akarata szerint. Ezután következik a koliba-áldás: „tenmagad, legkegyesebb Királyunk, áldd meg ezen terményeket és gyümölcsöket”, vagyis az előkészített nagybőjti édességet. Rögtön kapcsolódik ehhez annak értelmezése, hangsúlyozása, hogy miért történik ez: „azokat, akik ezekből élveznek, szenteld meg”. Sőt: „teljesítsd üdvösségükre szolgáló minden kérelmüket, add nekik örök javaid élvezését”.

Íme, a nagybőjti küzdelemhez a koliba révén nyújtott segítség, amit Istenünkől kapunk!

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az ünneplés művészete 3.

Január elején Ferenc pápa fogadta az egyházmegyéek liturgikus felelőseit, és kifejezte, mennyire szeretné, „hogy a leendő papok a liturgika tanulása mellett megtanuljanak jól részt venni a liturgián, és jól vezetni azt. Az ember ezt úgy tanulja meg, hogy nap mint nap figyel egy papot, aki tud jól eucharishtiát ünnepelni és vezetni, mert a liturgiából él, és amikor a liturgiát végzi, akkor imádkozik”.

Rémálmainkban elképzelhetünk olyan liturgiát, amin a szolgálattevők a legkevésbé sem imádkoznak, hanem saját magukat ünneptetik. A kántor mindenkit túlharsog, az orgonista az ének kísérete helyett koncertet ad. Az ígehirdető az evangélium helyett politikáról és helyi ügyekről okoskodik. A pap mindent kontroll alatt tart, kioktat és eltávolít másokat Istentől, háttal áll nekünk, mert zavarjuk őt a magánáhitaként végzett misézésben, vagy éppen a saját nagyszerűségét fitogtatja, és mások figyelmében fürdőzik. Mindez a szerep félreértéséből adódó súlyos optikai torzítás, rosszabb esetben abúzus.

Ferenc pápa ezzel szemben emlékeztet arra, hogy az ünneplés művészete a benne

gyakorolt gesztusok (*ars celebrandi*) és elhangzó szavak (*ars dicendi*) által alázatra és Isten elsőbbségére nevelő a szolgálattevőt (vö. *Desiderio desideravi*, 60). Megóvja attól, hogy szolgaként Isten trónjára üljön, a Krisztus jelképező oltárt helyezi figyelme fókuszába. A szertartás során elmondott csendes imádságai kifejezik a megtisztulás iránti vágyát, hogy megszentelődjön. Isten szent népének nevében emlékezik meg az Atya előtt az utolsó vacsoráról, amelyből maga is részesedik.

Amit tennie kell, az nem hatalomgyakorlás és nem is varázslat. Ugyanis „a mágia a szentségek logikájának ellentéte, mert a mágia úgy tesz, mintha hatalma lenne Isten felett, és ezért a Kisértőtől származik” (DD 12).

Egy Rómában árult pólón olvastam a feliratot: „Isten létezik, és nem te vagy az.” Valóban: Isten a szent. Mi az ő Szentlelkének temploma vagyunk. Neki elkülönített, szent nép tagjai, akik őt ünnepeljük, mert meghívott bennünket arra, hogy asztalához üljünk.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Damjáni Szent Péter

Február 21.

Egy sokgyermekes család utolsó gyermekeként született. Korán árvaságra jutott, nélkülözésekkel töltötte ifjúkorát. Később egyik bátyja, *Damianus* segítette, aki időközben Ravenna főpapja lett, és felismerte testvére különleges értelmi képességeit. Péter hamarosan jártaságra tett szert a kánonjog és a teológia területén. Eleinte Ravennában, majd Faenzában, végül Pármában folytatta tanulmányait. Huszonnöt éves korára már híres pármai és ravennai tanárként ismerték.

1035 körül remeteségbe vonult a Gubbio melletti Fonte Avellenában. Novíciusként és szerzetesként is olyan buzgó volt az önsanyargatásban, hogy egészsége megromlott. Felépülése után a többi szerzetes tanítójának nevezték ki, majd a szomszédos monostorok vezetői kérésére remeteközösségeik tanítója is lett. Fonte Avellanába való visszatérése után priorja megette utódjává; 1043-tól haláláig töltötte be az előjárói tisztséget.

A kolostori, azaz monasztikus élet és az egyház reformjának buzgó híveként szigorú fegyelmet vezetett be. Noha kolostora magányában élt, figyelemmel kísérte az egyház életének alakulását. Kapcsolatba lépett III. Henrik császárral, és jelen volt Rómában, mikor II. Kelemen pápa megkoronázta Henriket és hitvesét, Ágneszt. 1047 januárjában részt vett a Lateránban tartott zsinaton, ahol dekrétumokat adtak ki a szimónia ellen. Ezt követően visszatért kolostorába, ahol 1050 körül *Liber Gomorrhianus* címmel maró értekezést írt az egyházi kicsapongásokról.

1057-ben Ostia bíboros püspöke és Gubbio apostoli adminisztrátora lett. Az új bíboros nemsokára buzdító levelet írt a többi bíborosnak, melyben figyelmeztette őket, hogy járjanak jó példával a hívek előtt.

1059-ben II. Miklós pápa Milánóba küldte, ahol teljes nyíltsággal árulták az egyházi javadalmakat. A milánói papság romlottabb része ekkor lázadást szított, azt állítva, hogy a szentszéknek nincs joghatósága Milánó fölött. Péter

bátran szembeállt velük a város katedrálisában, és olyan meggyőző erővel bizonyította a szentszék hatáskörét, hogy végül minden párt alávettette magát bíraskodásának.

1061 júliusában II. Miklós meghalt, ami újabb szakadáshoz vezetett. Péter segítséget nyújtott II. Sándor pápának a II. Honorius (Cadalus) ellenpápával folytatott küzdelemben is. Az ellenpápát győzködte, hogy mondjon le igényéről, de nem járt eredménnyel. Végül II. Anno kölni érsek és Németország régense zsinatot hívott össze Augsburgba, ahol a Péter által elkészített és ott felolvasott irat nyomán II. Sándort támogató döntés született.

1063-ban a pápa zsinatot hívott össze Rómába, ahol Pétert megbízták, hogy közvetítsen a clunyi apátság és a máconi püspök közötti viszályban; 1067-ben Firenzébe ment, ahol döntőbíróként szolgált a püspök és a vallambrosai szerzetesek vitájában.

1069-ben ismét útra kelt az Alpokon túlra, és a frankfurti gyűlésen rávette IV. Henrik császárt, hogy ne váljon el feleségétől, Bertától.

1072 elején Ravennába indult, amelynek lakói egyházi átok alatt álltak, mivel korábban II. Honorius ellenpápát támogatták. Péter feladata az volt, hogy megbékítse a város lakóit a szentszékkel. Ravenna felé tartó útján azonban belázasodott, s Faenza mellett, a Santa Maria degl'Angeli (ma: Santa Maria Vecchia) kolostorban meghalt. Földi maradványai a faenzai katedrálisban nyugszanak.

Dante az *Isteni színjátékban* a Paradicsom legmagasabb szférájába helyezve ábrázolta őt, mint Assisi Szent Ferenc elődjét.

L. K.

FEBRUÁR 19., ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP (Zsuzsanna, Elza) – Lev 19,1–2.17–18 (*Szeresd embertársadat úgy, mint magadat!*) – 1Kor 3,16–23 (*Minden a tiétek, ti Krisztusé vagytok, Krisztus pedig az Istené.*) – Mt 5,38–48 (*Szeressétek ellenségeiteket!*) – **Zsolozsma:** III. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 230 – EE 580, Ho 230 – EE 152, Ho 146 – EE 598, Ho 150 – EE 200.

FEBRUÁR 20., HÉTFŐ (Aladár, Álmos, Paulina) – Sir 1,1–10 – Mk 9,14–29.

FEBRUÁR 21., KEDD – *Damiáni Szent Péter püspök és egyháztanító emléknapja* (Eleonóra, Zakariás) – Sir 2,1–13 – Mk 9,30–37.

FEBRUÁR 22., SZERDA – **HAMVAZÓ-SZERDA** (Szent Péter apostol székfoglalása,

FEBRUÁR 24., PÉNTEK – **SZENT MÁTYÁS APOSTOL ÜNNEPE** (Edömér) – ApCsel 1,15–17.20–26 – Jn 15,9–17.

FEBRUÁR 25., SZOMBAT (Géza, Cézár, Vanda) – Iz 58,9b–14 – Lk 5,27–32.

FEBRUÁR 26., NAGYBŐJT 1. VASÁRNAPJA (Edina, Győző, Ottokár) – Ter 2,7–9; 3,1–7a (*Az összeülők teremtése és bűnbeesése.*) – Róm 5,12–19 vagy Róm 5,12.17–19 (*Ahol elárad a bűn, ott túlárad a kegyelem.*) – Mt 4,1–11 (*Jézus negyven napig böjtölt, és kísértést szenvedett.*) – **Zsolozsma:** I. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 58 – EE 528, 414, Ho 58 – EE 65, Ho 143 – EE 532, Ho 51/53 – EE 63.

A hét liturgiája

A év

Petra, Gerzson, Gréta) – Joel 2,12–18 – 2Kor 5,20–6,2 – Mt 6,1–6.16–18 – **Zsolozsma:** IV. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 58 – EE 528, Ho 51/53 – EE 529, 63, Ho 143 – EE 207, Ho 70 – EE 84.

FEBRUÁR 23., CSÜTÖRTÖK (Szent Polikárp püspök és vértanú, Alfréd, Szemere) – MTörv 30,15–20 – Lk 9,22–25.

Egyetlen csepp víz az égő parázson

Lisieux-i Szent Teréz életéről beszélgettünk (1. rész)

(Folytatás az 1. oldalról)

– Teréz már kicsi gyermekként nagy traumákat élt át. Könnyen előfordulhatott volna, hogy ezek hatására képtelenné válik a bizalomra, a rá-hagyatkozásra, ami lelkiiségének lényege lett. Melyek voltak ezek a gyermekkori traumák?

– Manapság gyakran beszélünk szeperációs szorongásról, és ez tényleg sok bajunk okozója. Lehet, hogy ezért tényleg maga felelős valaki, de az is lehet, hogy egyszerűen így hozták az életeseemények. Amikor Teréz édesanyja, Zélie a kilencedik gyermekét, Terézt várta, már mellrákja volt, s addigra négy gyermekét veszítette el. Korábban volt már egy Teréz nevű kislánya is, aki négy-öt évesen halt meg. Teréz tehát egy helyettesítő gyermek, a nevét egy elhunyt testvére után kapta. Beteg édesanyja szorongva várta őt, attól is tartott, hogy nem fogja tudni szoptatni; egy korábbi szülésénél ez már előfordult, és a csecsemő meghalt. Teréz szülei akármilyen szentek voltak is (Louis Martint és Marie-Azélie Guérint Ferenc pápa 2015. október 18-án avatta szentté, ők voltak az első együtt szentté avatott házaspár), akármilyen nagy szeretetben éltek is, a gyász ott élt a szívükben, benne volt a családi légkörben. Félték, mi lesz, ha ez a kicsi is meghal... Ebbe a helyzetbe született bele Teréz. Szerencsére találtak neki dajkát, de elválasztották az édesanyjától. A pici baba a dajkánál élt, akihez kötődni kezdett. Egy év elteltével aztán visszavitték a szüleihez, akiket nem ismert. Ekkor megint el kellett szakadnia az élet forrásától.

– Milyen gyerek volt a kis Teréz?

– Nagyon szerették, kényeztették, hiszen ő volt a legkisebb a családban, a nővérei is sokszor „babáztak” vele. Hitben nevelkedett pici kora óta. Az édesanyja rendszeresen levelet írt a testvérének, aki vizitációs nővér volt. Ezekből megtudhatjuk, hogy Teréz különleges, élénk, akaratos, beleváló kislány volt. Amikor valami rosszat tett, nem titkolózott, mint általában a gyerekek, hanem odaállt az ajtó elé, és várta, hogy hazaérjen az apukája. Amint belépett, a kislány a karjaiba vetette magát, és gyorsan elmondta neki, hogy mit csinált. Az édesapja annyira el volt bűvölve ettől, hogy megölelte és megpuszilta. Teréz alapélménye, hogy bármilyen hibát követ is el, az Atya karjába vetheti magát, aki „csókkal fogja megbüntetni”.

– Ebből a családban megélt szeretetből és hitből származik tehát tapasztalata az irgalomról, amit később is megélt és tanít.

– Teréz már karmelita nővér, amikor lelki testvérként kap két missziós papot, akikkel levelezést folytat. Az egyikük sokat panaszkodik a leveleiben a bűnei miatt. Teréz nem érti ezt a hozzáállást. Arra bátorítja őt, hogy vesse magát Isten karjaiba, és mondja neki: „Atyám, büntess meg egy csókkal.” A közösségben gyakran énekeljük Teréz verseit, amelyek a Rózsas-eső-imaesteken is felhangzanak. Az egyikben ezt írja: „Ha a világ összes bűntényét (!) elkövettem volna, akkor is megőrizném ugyanazt a bizalmat, mert jól tudom, hogy ez a rengeteg bűn nem más, mint egyetlen csepp víz az égő parázson.”

– Négyévesen meghalt Teréz édesanyja. Hogyan élte meg ezt a fájdalmat?

– Szerencsétlenül alakult, hogy apja odavitte a kislányt a már holtan fekvő édesanyjához. Arra kérte, csókolja meg még utoljára, és nem kérdezte tőle, hogy akarja-e. Teréz irtózzal csókolta meg anyja hideg homlokát. Nem készítették fel őt arra, hogy Zélie meg fog halni, csak azt látta, hogy halott. Később a visszaemlékezéseiben leírja, hogy ezután megváltozott a természete: a vidám, élénk gyermekből állandóan síró, túlérzékeny kicsi lány lett. A nővérei és az apukája nagyon vigyáztak rá, kényeztették, mindent megtettek azért, nehogy megbántsa valami.

– A félárva kislány Pauline nevű nővérét választotta pótmamának, ám néhány évvel később tőle is el kellett válnia.

– Teréz véletlenül tudta meg, hogy Pauline belép a Kármelbe. A testvére nem beszélt neki erről. A kislány ekkor ágynak esett, súlyos depressziós állapotba került, hallucinációk gyötörték. Az orvos tehetetlen volt, nem hatottak a gyógyszerek. Imádkoz-

tak érte a Kármelben, az apa több templomban is szentmisét mondatott érte. Mély gyógyulást élt át, amikor a szobájában álló Mária-szobor rámosolygott. Ő legalábbis így élte meg. Egy anyai mosoly gyógyította meg Terézt, aki elveszítette az édesanyját és a pótananyjának választott Pauline-t is. Máriában visszakapta az anyai szeretetet.

– Érdekes, hogy Kis Szent Teréz édesapja és édesanyja is szerzetes akart lenni fiatalkorában. Testvérei közül is volt, aki belépett a Kármelbe vagy más rendbe. Hogyan jelentkezett Terézben a vágy, hogy szerzetes legyen?

– Teréznek már gyermekként végtelen álmai, vágyai voltak, és később sem mondott le ezekről, mint általában az emberek. Szenvedélyes kislány volt, és szenvedélyes is maradt. Ő tényleg teljesen Istennek akarta adni az életét, már gyermekkorában megfogadta, hogy semmit nem fog megtagadni tőle. Kérdés, hogy miért lépett be a Kármelbe tizenöt évesen. Ilyen fiatalon ez nem is volt lehetsé-

ges, ő mégis elérte. Azért, mert Pauline, az „anyukája” már ott volt? Nyilván ez is közrejátszott ebben. De tény, hogy az Istennel egyesült élet, sőt az életszentség már gyermekként a figyelme középpontjában volt. Hatalmas benne a szeretetvágy, ugyanakkor érzi a törekénységét is. Később teljesen őszintén leírja, hogy ha Isten nem óvja meg, „mélyebbre csúszhatott volna”, mint Mária Magdolna.

– Hogyan és miért hozott áldozatot? Mitől tudta ennyire szeretni az áldozathozatalt?

– Számára az áldozat mindig a szeretetből fakadt. Teréz általában apró áldozatokat hozott, ami lehetett csak anynyi, hogy rámosolygott valakire, akinek az adott pillanatban a legszívesebben hátat fordított volna, vagy szeretettel elrakta a nővérek otthagyt kórusruháit. Nagyon tudatosan kereste ezeket a lehetőségeket. Már gyerekkorában tudta, hogy nem fogcsikorgatva, magának fájdalmat okozva kell megtennie ezeket, hanem szeretettel és örömmel.

– Hogyan jutott erre a bölcs belátásra gyermekként?

– A meghatározó kegyelem és az ő mély, személyes döntésének pillanata tizennégy éves korában jött el az életében: ezt karácsonyi kegyelemnek nevezi. A család jött haza az éjféli miséről. Teréz nagyon várta az ajándékokat, fáradt apja pedig kifejezte, milyen jó, hogy ez az utolsó év, amikor ilyen gyerekséggel kell foglalkoznia. Teréz elindult felfelé a lépcsőn, a testvérei látták, hogy könnyes a szeme, ebből megint sírás lesz... Ám nem így történt. Hozott egy döntést, visszafordult, és mosolyogva visszament a családjá-

hoz. Teréz azt írja, ezen az éjszakán lett felnőtt, és ettől kezdve egyetlen küzdelemben sem győzött le. Az áldozatokkal kapcsolatban az is fontos, hogy nem akarja számontartani és Istennek érdemként bemutatni ezeket. Mindent teljesen ingyenesen, szeretetből tesz. Ez az „üres kezek” lelkülete. 1895-ben, két évvel a halála előtt így ajánlja fel magát Isten irtalmas szeretetének: „Az életem végén üres kézzel fogok megjelenni előtted, mert nem kérem tőled, Uram, hogy számold a jótetteimet... A te igazságodat akarom magamra öltetni, és a te szeretetedtől megkapni, hogy örökre birtokoljak téged.”

– A belülről fakadó érzelme-
ket általában követni szoktuk, ő azonban tudatosan nem teszi ezt. Hogyan képes erre?

– Nem tagadja le az érzéseit, tudatosítja és megéli őket, de képes szabadon dönteni a szeretet mellett, nem a sebeztség az utolsó szó. Mitől lett egyházdoktor? Hiszen semmi nagy dolgot nem tett. Belátta, ő csak arra képes, hogy megemelje és feltegye a lábát az első lépcsőfokra, de kell egy lift, ami azután fel-emeli. A gazdag polgárházakban akkoriban jelentek meg az első liftek, s a látványuk hatott Terézre. Számára a lift a Jóisten karja. Úgy érezte, nem növekednie kell, hanem egyre kisebbé válnia. Azt mondja, a legnagyobb kegyelem, amit Istentől kapott, éppen az, hogy megmutatta neki a kicsinységét, a képtelenségét. Ezért aztán naponta százszor is Isten karjába vetette magát, és a kegyelem fokozatosan átalakította.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Krisztus erőforrásunk a szenvedésben

Érseki szentmise a betegek világnapján Egerben

A betegek világnapján, február 11-én Egerben, a Fájdalmas Anya-templomban bemutatott koncelebrált szentmise elején Árvai Zoltán kórházlelkész köszöntötte az egészségügyben dolgozókat és a kórházpasztorációban részt vevő önkéntes segítőket.

A kórházlelkész rámutatott a világnap céljára, amely nem más, mint hogy Isten népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, és segítse a szenvedés megértését. „Jézus semmiféle ínség mellett nem ment el részvét nélkül. Úgy illik, hogy mi is részvétet és imára kulcsolt kézzel emlékezzünk napjaink áldozataira. Azokra, akik a háborús cselekményekben, illetve a súlyos természeti katasztrófák miatt sebesültek meg vagy lelték halálukat. Fohászkodjunk, hogy a föld minden népe és nemzete számára legyen szent a béke, a békés egymás mellett élés.”

A szentmise homíliájában Ternyak Csaba egri érsek hangsúlyozta: bár mindannyian félünk a szenvedéstől és szeretnénk elkerülni, Jézus segítségével könnyebben elviseljük

azt. Példájával és szavaival Jézus arra tanít, hogy tovább kell látnunk arasznyi földi létünk szűk kereteinél, és az örök élet távlataiba kell helyezni életünket, szenvedéseinket, sőt a bennünket sújtó igazságtalanságokat is. Jézus életében a szenvedés összekapcsolódik a szeretettel. A Krisztussal együtt hordozott keresz-tünk, szenvedésünk értékévé válik.

Egyedül Isten képes arra, hogy meggyötört, betegségtől elcsigázott földi testünknek a feltámadásban új, örök életet adjon – mondta beszédében a főpásztor, majd hozzátette: XVI. Benedek pápa a Spe salvi kezdetű enciklikájában azt írja, nem a szenvedés kiiktatása, nem a szenvedés előli menekülés üdvöztíti az embert, hanem a képesség, hogy a szenvedést elfogadja, érlelődjön általa, és értelmet találjon benne a Krisztussal való egyesülés révén, aki végtelen szeretettel szenvedett.

Beszéde végén az egri érsek köszönetet mondott mindazoknak, akik a betegeket helyezték az életük középpontjába, majd példaként állította minden hívó elé Árpád-házi Szent Erzsébetet, aki a leginkább rá-szoruló betegek felé fordult. „Tanul-

junk mindannyian tőle, hogy mi is így tudjuk szolgálni a betegeinket, akár a kórházban, akár otthon, a családban. Lássuk meg a szenvedő Krisztus arcát kiszolgáltató embertársainkban.”

A prédikáció után a főpásztor kiszolgáltatta a betegek szentségét mindazoknak, akik kérték, hogy a

szentség által erőt kaphassanak testi-lelki gyengeségeikben. A papság és a hívek együtt imádkoztak a betegekért és a betegeket gyógyító szakemberekért.

1858. február 11-én, 165 évvel ezelőtt a Lourdes melletti Massabielle-barlangban Bernadette Soubirousnak, egy szegény családból száрма-

zó, tanulatlan, tizennégy éves lánynak megjelent a Szűzanya. Ezt a jelenést még további tizenhét követte, melyekben Szűz Mária bűnbánatra és engesztelésre kérte az embereket. A jelenések helyén fakadt forrásnál kezdetől fogva tapasztalnak csodás gyógyulásokat. A jelenéseket egyházi és világi hatóságok vizsgálták, azok természetfeletti jellegét 1891-ben XIII. Leó pápa hivatalosan is elismerte. Lourdes világhírű zarándokhely lett.

Szent II. János Pál pápa kezdeményezésére február 11-e, a Szűzanya első lourdes-i jelenésének napja a betegek világnapja. Ezen a napon a Katolikus Egyház templomaiban a papok kiszolgáltatták a betegek kenetének szentségét, amely nem utolsó kenet, hanem az élni akarás, a gyógyulás és a remény szentsége.

Forrás: Pap Ildikó/
Egri Főegyházmegye
Fotó: Vozáry Róbert/
Szent István Televízió

Az igaz ember világossága

Ternyák Csaba érsek megáldotta a felújított hevesi Szent Gellért-iskolát és az új boconádi óvodát

Február 5-én, vasárnap Ternyák Csaba egri érsek megáldotta a felújított hevesi Szent Gellért Katolikus Általános Iskolát, valamint tagintézményét, a boconádon újonnan épült Liliomkert Katolikus Óvodát. Az ünnepi esemény koncelebrált főpásztori szentmisével kezdődött a Keresztelő Szent János születése titulusú heves-belvárosi katolikus templomban.

A szentmise homíliáját a főpásztor egy történettel kezdte. Egyszer egy gyermek feltette neki a következő fontos kérdéseket: Miért olyan jó rossznak lenni? És miért olyan rossz jónak lenni? Az áteredő bűnnek köszönhetően az emberi természet eredendően rosszra hajlóvá vált – mondta az egri érsek. – Az emberi természet ilyen.

„Felragyog világosságod, mint a hajnal” – hangzott el az olvasmányban, a zsoltárban pedig: „az igaz ember világít, mint fény a sötétben”. Költői, szép sorok ezek, és megadják a kérdésre a választ. Hiszen csak a jóság által tud az ember példa lenni mások előtt – fo-

galmazott Ternyák Csaba érsek.

Azt mondja a *Szentírás*: oszd meg az éhezővel a kenyeredet, a hajléktalant fogadd be, a mezítelent öltöztess fel! Íme, néhány példa, hogyan lehet jól cselekedni – mutatott rá a szónok. – Azokból a tettekből, ahogyan a rászorulókkal, a szegényekkel viselkedünk, derül ki, hogy ott él bennünk Isten világossága. Ezért világít az igaz ember, mint fény a sötétben.

Az evangélium szerint: „ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága”. Azért vagyunk a világ világossága, mert Jézus követői vagyunk, mert Jézushoz tartozunk. Jé-

zus azt mondja: a ti világosságotok az enyém, az én világosságom ragyog át rajtatok, és így lesztek példa az egész világ számára.

Nekünk, keresztényeknek az a feladatunk, hogy só legyünk ott, ahol élünk – folytatta a főpásztor. – Konkrét élethelyzetekben tudjuk képviselni az evangélium igazságát, konkrét élethelyzetekben mi lehetünk Jézus követői. Jézus Krisztust képviseljük egy

olyan világban, ahol számos helyen, itt, Európában is keresztényüldözés van.

Jó Jézustól tanulni. Nála van az igazság. Nála van az íz, a fény és a világosság, amelyre mindannyiunknak szükségünk van. Jó nekünk hozzá tartozni. Öröm az életünk, mert Ő utat mutat nekünk az örök életbe. Keresztthalálával legyőzte a bűnt és a halált. A legnagyobb problémáinkat Ő már megoldotta. Ha beenged-

jük Krisztust az életünkbe, boldogok lehetünk – zárta homíliáját Ternyák Csaba egri érsek.

A szentmisét követő ünnepségen a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Óvoda igazgatója, Bódor Istvánné az elmúlt tíz év mérlezköveiről szólva elmondta: 2013 szeptemberében került az Egri Főegyházmegye fenntartásába az akkori Újtelepi Katolikus Általános Iskola. 2016-ban az intézmény három új iskolával gyarapodott, és Szent Gellért pártfogásába ajánlották az intézmény diákjait és dolgozóit. 2018 szeptemberében a boconádi óvoda is csatlakozott a Szent Gellért Katolikus Általános Iskola és Óvoda közösségéhez.

Az intézményvezető köszönetét fejezte ki az Egri Főegyházmegye támogatásáért, melynek köszönhetően az iskolában kialakítottak egy tárlókönyhát, ebédlőt, művészeti

termet, természettudományos szaktantermet, egy osztálytermet teljes bútorzattal és eszközökkel, új, zárt folyosókat, akadálymentes mosdókat, egy teraszt, valamint egy nevelői szobát a pedagógusoknak; megújultak a régi épületek is, ahol tetőcsere, teljes világítás- és fűtőkorszerűsítés, valamint a tantermek burkolatának cseréje is megtörtént.

A boconádi óvoda 2018-ban került egyházi fenntartásba mint az intézmény tagóvodája. Az új óvodaépület ünnepélyes átadására, érseki megáldására is február 5-én került sor. Az újonnan épült óvoda 42 gyermekkel kezdte meg működését 2023 januárjában, Liliomkert Katolikus Óvoda néven – ismertette Bódor Istvánné.

Domán Vivien/

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Szent István Televízió

Papszentelés Sátoraljaújhelyen

Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök február 4-én Sátoraljaújhelyen áldozópappá szentelte Molnár Ádám diakónust.

Két parókia – a sátoraljaújhelyi és a sajópálfalai – közössége ünnepelt együtt Molnár Ádám pappá szentelésén február 4-én. Különös büszkesége az újhelyieknek, hogy Ádám bátyját, Molnár Attilát is ebben a templomban szentelte áldozópappá Orosz Atanáz püspök hat évvel ezelőtt. A sajópálfalai közösségben tette meg az első lépéseket az oltár felé az újszentelt, ahol már számos ministránstársa kapott meghívást a papi szolgálatra.

Nemcsak a papszentelés helyszíne, hanem annak napja is további jelentést hordoz a korábbi diakónus életében. A találkozás ünnepkörében nemegyszer éppen Ádám megmentéséről szólnak a zsolozsma énekei – ennek üzenetére hívta fel a figyelmet Orosz Atanáz püspök az ünnepi homíliában.

„Az Atyától öröktől fogva elsőszülöttként született Fiú egy szeplőtelen Szűz elsőszülött kisgyermekéként megjelent, hogy kitarja karját Ádám felé” – idézte a találkozás ünnepén elhangzó zsolozsmát a főpásztor. Hozzátette: „Itt is, most kezdet nyújt diakónusunk felé, hogy közvetlen munkatársává, új Ádámmá formálja őt. Ma Isten kegyelméből Ádám testvérünk itt előttünk, mondhatnám a szemünk láttára fog átalakulni új Ádámmá.”

„Mert Jézus ősi keresztény meglátásunk szerint azért jött e földre, hogy kitarva karját Ádám felé őt az átoktól megmentse. Ádám a bibliai nyelvben nemcsak az embert, hanem az egész emberiséget is jelenti. Mindannyiunkat képviselt, amikor bűnbe esett és amikor engedelmessége folytán a paradicsomkertből kikerült. De az újszövetségi *Szentírás* szerint ő lett »az Eljövendőnek előképe« (Róm 5,14), mert »ahogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy Krisztusban majd mindnyájan életre is kelnek«. »Az első ember, Ádám élőlényé lett, az utolsó Ádám pedig életet adó Lélek« (1Kor 15,22–45)” – idézte a főpásztor, majd így folytatta: „Szent Pál levelei nyomán az evangélista is úgy mutatta be Jézust mint új Ádámot, aki a három nagy kísértés idején sem mondott csódot, hanem Istenhez ragaszkodott engedelmesen, szinte éppen Ádám kísértését élte át, és ezt az átkot fordította meg. Az evangéliumi leírás szerint »angyalok szolgáltak neki«. Ahogy a tiltott étel elfogyasztásáért az első Ádámot angyal tartotta távol az édenkertől, a »nemcsak kenyérről élő« második Ádámnak angyalok szolgáltak új lakóhelyén. Ő aztán Galileát bejárva sorra szólított meg egyes kiválasztott férfiakat e szavakkal: »Jöjj, kövess engem!« Ez a meghívó szó találta szíven Ádám testvérünket is.”

Homíliájában Orosz Atanáz püspök a már együtt folytatandó liturgikus cselekmény

nagy titka kapcsán kiemelte: „A liturgián a pap Jézus Krisztus nevében ad áldást, az Ő nevében fogja a kenyeret és a bort, az új Ádám nevében mondja az egyiket saját testének, a másikat pedig keresztben kiontott drága vérének. S ahogyan a kenyérből Jézus Szent Teste lesz, úgy lesz a régi Ádamból az új Ádám képviselője, újszentelt áldozópapja.

A szentelés után az átváltozott szent kenyeret, Krisztus Testét fogom egy időre Ádám testvérem kezébe adni, hogy őrizze meg azt feddhetetlenül a mi Urunk, Jézus Krisztus megjelenéséig – fogalmazott a főpásztor. – A gyakorlatban nem mindig könnyű Jézus Testé-

re vigyázni, annak épségét, utolsó morzsáját is gondosan szentségi tiszteltetben tartani. Ádám, mielőtt rád bízom a szentséget, az apostolhoz hasonlóan én is »felszólítalak Isten színe előtt, aki életet ad mindennek, és Krisztus Jézus színe előtt«, hogy »azt tartsd meg tisztán és feddhetetlenül a mi Urunk, Jézus Krisztus megjelenéséig!« (1Tim 6,15–16).”

Az újszentelt papi jelmondatul az evangélium meghívástörténeteinek két szavát választotta: „Kövess engem!” (Mk 2,14) Ehhez kapcsolódóan az aznapra előírt apostoli szakasz szavaival fogalmazta meg intelmeit a megyéspüspök: „Fiam, törekedj az igazságra, a vallásszágra, a hitre, a szeretetre, az állhatatosságra és a szelídségre! Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre meghívást kaptál, amikor sok tanú előtt szép hitvallást tettél!” (1Tim 6,11b–16)

Orosz Atanáz püspök az újszentelt születésnapját ünneplő édesanyját is köszöntötte, aki mindkét fiát az Egyház szolgálatára adta, hogy ők ezt az egyházközséget, az egyházmegyet és az egész keresztény közösséget is erősítsék.

Tóth Ferenc sátoraljaújhelyi parókus és a közösség egy szívvel mondott hálát a papszentelés ajándékáért és kívánt gyümölcsöző szolgálatot Ádám áldozópapnak és feleségének.

Forrás és fotó:
Miskolci Egyházmegye

VÁCI EGYHÁZMEGYE

Kulcs a jövőhöz

Lezárult a Mente ifjúsági lelkesedés jubileumi éve

A váci egyházmegyei Mente Ifjúsági Lelkesedés 2022-ben programsorozattal ünnepelte jubileumait: az első ifjúsági táborok 35., az ifjúsági lelkesedés 15. és több regionális közösség létrejöttének kerek évfordulóját. A jubileumi év zárásaként február 4-én ünnepi találkozóra hívtak Vácre mindenkit, aki valamilyen módon kapcsolódik az ifjúsági lelkesedéshez, a fiatalok pasztorációjához.

Több mint háromezren – fiatalok; közösségek már felnőtt, egykori tagjai; önkéntesek, segítők, szülők, tanárok, lelkipásztorok – voltak jelen a váci Madách Imre Művelődési Központban megrendezett eseményen, amelynek keretében előadásokat, imádságot, koncertet, játékonysági bált is tartottak. A kisgyermekes számára külön programról is gondoskodtak a szervezők.

Délben a „Kovácsoló”, azaz az egyházmegye ifjúságvezető-képzőjének korábban végzett tagjai tartottak találkozót. Ezt tájékoztató követte azok számára, akik részt szeretnének venni az augusztusi lisszaboni ifjúsági világtalálkozón, amelyre Ferenc pápa hívja a fiatalokat. A Váci Egyházmegye 30 fő kiutazását tudja támogatni, a részvételi díj 50 százaléka az átvállalásával. A jelentkezés módjáról, a szervezési előkészületekről tájékoztatta az érdeklődőket Kis Domonkos, a Mente irodavezetője.

Kora délután Süveges Gergő *Apakulcs* című előadását hallhatták a jelenlegi és leendő apukák. A négygyermekes rádiós műsorvezető, médiaszakember nem gyereknevelési tanácsokat akart adni, hanem arra próbálta rávezetni a hallgatóságot, hogy melyek az apa-gyerek kapcsolódás eszközei és módjai. Alapelveket ajánlott megfontolásra, amelyek segítségével mindenki a saját megoldását tudja megtalálni. Saját családja életéből vett példákon keresztül szemléltette a kapcsolódási lehetőségeket, a „kulcsok” működését.

A szünet után Pál Ferenc atya tartott előadást, aki ezúttal arra kereste a választ, hogyan lehet elégedetten és tartósan együtt élni valakivel. Feri atya sok vidám és sokak számára talán tükröt is tartó történet segítségével vezette végig a hallgatóságot a szerelem kialakulásának folyamatán; milyen, amikor lobog és milyen, amikor már elmúlik a „hormonális boom”.

Feri atya a mindennapjainkhoz szorosan hozzá tartozó istenképről és istenkapcsolatról is szólt előadásában. Elmondta: a feltétel nél-

küli szeretetnek és ezzel a tartós párkapcsolatnak nagyon sok feltétele van, többek között az, hogy hálát tudjunk adni a társunkért, reálisan látva őt és magunkat is, és az elvárásaink is reálisak legyenek. A szeretet tudatos döntés a másik mellett akkor is, amikor már jól látjuk a hibáit és a gyengeségeit is. Ezt követően a résztvevők együtt imádkoztak a békéért, első sorban a szomszédban zajló orosz-ukrán háború végéért.

A művelődési központ épülete körül körmenetben rózsafüzért imádkoztak. Kora este Marton Zolt váci megyéspüspökkel találkozhattak a program résztvevői, aki válaszolt a fiatalok kérdéseire is.

Megtudhatták, mi a főpásztor kedvenc ételle, néz-e sportközvetítéseket, szokott-e maga

boltna menni vásárolni; szeret-e utazni, repülni; van-e kedvenc helye Magyarországon, valamint azt is, milyen egy palotában lakni. A fiatalok kíváncsiak voltak arra is, hogyan talált rá a papi hivatásra, volt-e szerelmes, és mi volt az első gondolata, amikor megkapta a püspöki kinevezését. A püspök kérdéseire válaszolva pedig a fiatalok elmondták, hogy ők akkor érzik megszólítva magukat, ha nekik szóló programokra hívják őket a plébánián.

A fiatalok szerint a legértékesebb, amit az Egyháztól kaphatnak, az a szentségi Jézus az Eucharishtiában. A program ünnepi vacsorával folytatódott, amely alkalmat adott régi és új ismerősökkel való találkozásra.

Ezzel párhuzamosan elkezdődtek a koncertek is. Először a Hegy Music (Füzér Donát) zenés meditációját hallgathatták a résztvevők. A bálon a Santa Fe Music zenekar játszott. Éjfél után pedig kezdetét vette a Shoshine Party. A legkitartóbbak hajnali 3 órakor szentmisével zárták a bulit, nekik éjszakai szállást is kínáltak a szervezők.

A tombolán és az egyéni adományokból összegyűlt 202 ezer forintot a 2022-ben súlyos balesetet szenvedett Földesi Levente és családja számára ajánlotta fel a Mente Ifjúsági Lelkesedés.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

Mert mindannyian testvérek vagyunk

Kőszegen nyílt meg az idei Afrika-hét

A Szombathelyi, a Kaposvári, a Váci, a Pécsi Egyházmegye, a Boldogasszony Iskolánővérek, a bencés, a jezsuita és a szalézi rend együttműködésében február 6–10. között újra megrendezik az Afrika-hetet sok egyházi iskolában. A tematikus iskolai hetet Székely János megyéspüspök február 6-án Kőszegen nyitotta meg.

A program célja, hogy az iskolás diákok megismerjék az afrikai emberek életét, szívüket megnyissák mások megsegítésére. A tematikus héten szakértők beszélgetnek a gyerekekkel, és gyűjtést is szerveznek. A szervezők várják további egyházi és állami iskolák csatlakozását is a programhoz, amelynek támogatását vállalta a Hungary Helps Program is.

Földünk lakosságának mintegy 40 százaléka él napi két dollárnál kevesebb összegből, azaz tizedrészéből annak, ami egy magyar fiatalnak jut – mondta beszédében Székely János, hozzátéve: egy kambodzai kislány által körülbelül 50 centért készített ruhát egy norvég kislány 60 dollárért vásárol meg a zsebpénzéből. Ugyanarra a világra születnek, ugyanúgy vágyanak rá, hogy boldog életük legyen. Mégis az egyikre nyomor vár, a másiknak kényelem jut. Az afrikaiakról szólva a püspök hangsúlyozta: ezek a szegények testvéreink, akikkel együtt a Mennyei Atya gyermekei vagyunk.

Kiemelte: becslések szerint a világ nyolc leggazdagabb emberének annyi vagyona van, mint a Föld lakossága szegényebb felének összesen. Földünk igazságtalan – világított rá Székely János, kiemelve azt a szomorú tény, hogy napjainkban 6 másodpercenként éhen hal egy kisgyermek. Ez a program az ő hangjukat

akarja meghallani, nekik akar segítséget nyújtani – mondta a megyéspüspök. Székely János részletesen beszélt azt első, 2021-es gyűjtés eredményeiről. Akkor az iskolákból 8 millió forint gyűlt össze, amit megduplázott az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkárság, így 16 millió forinttal tudtak támogatni egy kongói árvaházat Mbundában. Ebből az összegből az árvaházban élő gyerekeknek cipőt, ruhát, élelmet, ágyakat készítettek, építettek egy új iskolaépületet, és megvásárolták a közelben levő forrást, hogy a vízellátást biztosítsák a gyermekek számára.

Ha elképzelitek, hogy az életünk végéhez érünk, viszszagondolva sok mindent fogunk sajnálni, például azt a sok időt, amit a telefonnézegetéssel töltöttünk – mondta a gyerekeknek Székely János. – De amit Afrikának adtunk, hogy másokkal jót tettünk, nem fogjuk sajnálni, hanem hálásak leszünk, hogy általunk is szebb lehetett a világ. A történelem végén Jézus azt kérdezi: „Éhes voltam, adtál-e innom?” – mutatott rá Székely János, aki megköszönte a program számára eddig nyújtott támogatásokat, és örömet fejezte ki, hogy egyre több állami fenntartású iskola is csatlakozik a programhoz.

Székely János megyéspüspök gondolatai után Hardi Titusz OSB bencés atya tartott előadást testvére, Hardi Richárd orvosi missziójáról és saját kongói útja során szerzett tapasztalatairól. Röviden beszélt Kongó történelméről, földrajzáról. Kiemelte: testvére, aki szemészorvos, a Nyolc Boldogság Közösség tagjaként érkezett az országba, ahol a közösség kórházat működtet. Itt korábban szemészeti osztály nem volt, ráadásul napjainkban is mindössze 105 szemész dolgozik a hatalmas országban. Szükség van a munkájukra, amivel sok ember látását tudják visszaadni, például szürkehályogműtétek elvégzésével. Hardi Richárd sokat jár az ország vidéki részeibe, hogy ott is kezelje a betegeket. Missziós központok vannak ugyanis több helyütt, ahol előre meghirdetett időpontban fogadják a betegeket, általában évente egyszer. Titusz atya megosztott egy elképesztő történetet is: egy beteg

ugyanis, miután nem tudott egy rendelésre időben megérkezni, nem ment vissza az őserdőbe, a lakóhelyére, hanem egy évet várt a missziós telepen, hogy ne maradjon le a következő orvosi találkozóról, és visszakapja látását.

Titusz atya ezután a kongói oktatásról beszélt. Fényképek megmutatták a mbundai iskolát, amit a magyarországi adományokból építettek, a tantermeket, és azt, milyen lehetőségei vannak a gyerekeknek a tanulásra. Könyvre például nem futja a gyerekeknek. Ugyan jegyzetelnek, de többnyire azzal dolgoznak, amit hallanak és megjegyeznek az órákon.

Mobiltelefonjuk sincs, de egymással szép kapcsolatokat tartanak. Vasárnap, a háromórás mise után is összegyűlnek, közösen énekelnek – emelte ki Titusz atya, hozzátéve: valószínűleg sokkal boldogabbak az ott élő emberek, mint mi Európában. Többet fi-

gyelnek egymásra, Istenre, és ezzel teljesebb lesz az életük. Tanulhatnak tőlük – mondta Titusz atya.

A szerzetes beszélt a vallásról is: a lakosság többsége katolikus, a templomok tele vannak. Mivel azonban az egyes templomok jóval nagyobb távolságra vannak egymástól, mint nálunk, sok imaházat látni szerte az országban, amit nemcsak katolikus, hanem protestáns felekezetek vagy akár iszlámhitűek tartanak fenn.

Lodigwe Emmánuel SDB nigériai szalézi szerzetes az afrikai mindennapokról tartott előadást. Hogyan lehetséges, hogy egy olyan kontinensen, mint Afrika, amely természeti kincsekben gazdag, oly sok szegény ember él? – tette fel a kérdést. Ha már a korrump emberekre nem számíthatunk, akkor nekünk, keresztényeknek kell segítenünk – hangsúlyozta Emmánuel testvér, aki Nigériából szá-

mazik, ahol szintén felfedezhető a társadalmi igazságtalanság. Vannak nagyon gazdag emberek, akiket nem érdekel a szegények sorsa. Az életben nem szabad rosszat tenni senkinek – mondta a testvér. – Bár sok a szegény, az emberek mégis tudnak mosolyogni, ez fontos tanulság – fűzte hozzá a szerzetes. Beszélt a nigériai emberekről, a szokásokról, vallásról.

A tudás is fontos, de hit nélkül hiányérzeted lesz. Ha lesz lehetőség valakinek segíteni, akkor ne várj másra, tedd a jót, még ha kicsi is az a segítség. Mert amit a legkisebb testvérnek tettél, Krisztusnak titted! – fogalmazta meg üzenetét Emmánuel testvér.

A zárógondolatok között Egyed Bernadett Rita nővér, az iskola igazgatóhelyettese osztályának történetét osztotta meg a megjelentekkel. Az iskola és köztük az akkor hatodikos osztálya 2021-ben csatlakoztak a programhoz. Az osztállyal egy gyermeket is „örökbe fogadtak”. Az adakozáson túl mindennap imádkoznak is a községi gyerekek az afrikai gyermekekért – mondta el Rita nővér.

A program zárásaként az afrikai gyerekekért, a segítő-kért, a program sikeréért kérték Égi Édesanyánk közbenjárását a résztvevők. A szervezők arra kérnek mindenkit, akit érdekel a program, hogy regisztráljon a www.mindannyiantestverek.hu oldalon, ahol bővebb információkat is találunk az Afrika megsegítésére indított kezdeményezésről.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

Böcskei Győző székesegyházi plébános-kanonok mutatta be Boldog Apor Vilmos vértanú püspök tisztelőinek hagyományos elsőhétfői szentmiséjét február 6-án a győri székesegyházban. A lelkipásztorral koncelebrált Reisner Ferenc, a Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet rektora, valamint Bognár István spirituális.

A szentmisén részt vett az Apor-iskola hat osztálya is, liturgikus szolgálatot teljesítettek a szeminárium papnövendékei.

„Az eget a földdel összekötő létra, melyet Jákob álmban látott, Jézus Krisztusban vált valósággá. Ő az, aki lejött az égből, hogy megmutassa az odavezető utat, szélesre tárja a menny kapuját és magával vigyen minket. Őbenne kapcsolódott össze a földi élet a mennyivel, s teljessé lett az az ígéret, amelyet az Úr Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak adott. Jákob még megrémült, amikor felébredt, mert álmban az Úrral találkozott” – idézte Apor püspök szavait Böcskei Győző plébános elmélkedésének kezdetén a napi szentírási részlet (Ter 28,10) kapcsán.

Rámutatott, hogy mindaz, amit Jákob álmban látott, a mi életünkben is mindennapi valóság lett: az ég és a föld összeért és a mennyi élet már itt a földön megkezdődött bennünk. Különösen is megtapasztalhatjuk ezt minden egyes szentmisében, amikor Jézus megszenteli a helyet eucharisztikus jelenlétével vagy

amikor megérintjük istenségének ruháját a Szentostyában. Ekkor azt a mennyi gyógyszert vesszük magunkhoz, amely megoltalmaz minket a bűnök okozta betegségtől és a halhatatlanság orvosságát nyerjük el, ami az örök életet adja mindannyiunknak – fogalmazott. Győző atya emlékeztette a jelen lévő híveket arra, hogy Jákob fogadalmát így kezdődött: „ha az Isten velem lesz”. A miénknak pedig így kellene kezdődnie: „Mivel az Isten ígéretéhez híven velem van, Ő nem hagy el en-

gem soha és Jézus Krisztusban megmutatta az utat, amelyen járnunk kell. Az örök élet kenyerével táplál és az üdvösség ruhájába öltöztet, öröklik lelmem épsege felett, majd egykor pedig hazavár az Atyai Háza, hiszen egyedül Ő az én Istenem.”

Böcskei Győző kiemelte, hogy a mai világ szomjazza a Jézus Krisztusban élő hit tanúságtételét. Ugyan sok mester keze által születnek könyvek Jézusról, de sokan vannak azok az emberek is, akik vele együtt csendben élnek az imádságban. Vil-

mos püspök is ezt a csendet és magányt kereste, hogy hite által az imádság meghitt pillanatait élhesse át az ő teremő Istenével. A székesegyház plébánosa figyelmeztetett: az Egyház nem szentelheti magát kizárólag a hittani tanítások tanulmányozására, mert a Krisztusban való hit nem elmélet, hanem erő, amely képes megváltoztatni az emberi életet. Minden embernek ugyanis, aki Jézusban él, hordoznia kell egy olyan erőt, amely képes arra, hogy megváltoztassa életét és Krisztus erejéből meg is újítsa azt. Ez a hit pedig erőtlén marad mindad-

dig, amíg nem találkoztunk Jézussal személyesen, szemtől szemben saját magunk legmélyén a türelemben, az állhatatosságban és a bátorságban. Ezt a hitből fakadó erőt élte meg Apor Vilmos is, aki megtapasztalta, hogy minden Krisztussal való találkozás a megújulás lehetősége a hitben, a hivatásban és a mindennapi keresztény életben.

A vértanú püspök tudta és érezte, hogy az ima megtapasztalása nemcsak örömet, hanem erőt és kézzelfogható előnyöket is jelent. Átérezte,

hogy az a lélek, aki keresztjét méltósággal hordozza, vonzódik Krisztushoz, de nemcsak ő vonzódik hozzá, hanem törekvés nélkül ő maga is sokakat magához vonz, hogy megismertesse másokkal a kereszt üdvöztető erejét – mondta el Győző atya.

Végül tanításának esszenciájaként Boldog Apor Vilmos püspök egyik homíliájából idézett: „A mi Urunk cselekedeteiben a keserűt követni édes, sötétséget követni fény, szomorúságot követni öröm. Az ismeri meg az igazságot, aki megismerte ezeket a személyes tapasztalatokat és nem csak hallott róluk.”

Krisztus akarata minden pillanatban jelen van és lépésről lépésre vezet az üdvösség teljességére mindazokat, akik lélekben teljesen megnyílnak felé. Csatlakoztassuk akaratunkat az Övéhez, mert amikor lélekben teljesen átadjuk magunkat az Ő szentségének, akkor megkapjuk Szentlelkét és akaratához alakulva az Ő ereje fog bennünk élni. Segítsen mindannyiunkat az Isten, hogy Boldog Apor Vilmos vértanú püspökhöz hasonlóan teljesítsük keresztény hivatásunkat és küldetésünket, akiben már az ég a földdel összeért és a mennyi élet már itt a földön megkezdődött benne – kérte szentbeszédének zárásaként Böcskei Győző.

A liturgia végén az asszisztenciával az élen a jelenlevők közösen átvonultak Apor Vilmos szarkofágjához, imádkoztak a vértanú püspök szentté avatásáért.

**Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Hencz Márton**

Apor-emlékmise Győrben

Ami az élet megelevenedését szolgálja

Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató az organikus pedagógia szombathelyi képzésének indulásáról

Organikus pedagógia szakirányú továbbképzés indult idén februárban Szombathelyen, a Martineum Felnőttképző Akadémián. A korábban csak Budapesten elérhető program vezetőjét, a téma ismert szakértőjét, Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutatót, főiskolai tanárt kérdeztük a képzésről.

– Országszerte ismert előadója ennek a témának. Miért fontos Önnek az organikus pedagógia szemléletének átadása?

– Gyakorlatilag több évtizede kutatom, fejleszttem, adaptálom Josef Kentenich pedagógiai rendszerét. 1995-től több mint tíz éven át iskolát vezettem Pécsen, és több pedagógiai tárgyat oktattam a Pécsi Tudományegyetemen. Akkor már évek óta kutattam a pedagógiai, neveléstudományi tartalmakat, hogy segítséget nyújtsak a leendő tanároknak, a kollégáimnak és a szülőknek, mert azt tapasztaltam, hogy bár sok mindent tudnak, éppen a gyerekekben, az emberben „nincsenek otthon”.

A Schönstatt család- és nevelési mozgalom 1982 óta van jelen Magyarországon. Azóta többen is foglalkoztak, foglalkoznak főleg a párkapcsolati vonatkozásaival, de a nevelési terület sokáig perifériára szorult.

Tilman Beller schönstatti szerzetes pap hozta a mozgalmat Magyarországra egy házaspár – Gódy Róbert és Rita közreműködésével. Mi 1993-ban csatlakoztunk, évenként jártunk családnapokra Óbudavárra, megismerkedtünk Tilman atyával is. Sokat kaptunk ezeken az alkalmon, amelyek hozzásegítettek bennünket a házasságunk gazdagabb és mélyebb megéléséhez. Kentenich atya pedagógiai rendszerét azonban egy pécsi pap barátunk lelkendezése nyomán ismertem meg. Ő Hollandiában hallott erről egy továbbképzésen, és biztatott, hogy érdemes lenne elmélyednem benne, mert igen jól tudnám használni az egyetemi oktatómunkámban.

Írtam a Schönstatt központjába – ott többen is foglalkoznak a Kentenich-pedagógiával –, és postafordultával

megkaptam az első ötkötetes szakmai anyagot. Rögtön neki is láttam a fordításnak. (Egyébként Latin-Amerikában nagyon eleven ez a szemléletmód, olyannyira, hogy van ország, ahol Kentenich atya születésnapja munkaszüneti nap. Erről részletesebben is olvashatnak a *Katolikus Pedagógia* folyóiratban.)

– Akkoriban milyen szakmai területtel foglalkozott éppen?

– Éppen az idő tájt doktoráltam művészetpedagógiából, és egyre lelkesebben tapasztaltam, hogy minden modern pedagógiai, pszichológiai, neveléstudományi, ideglettani kutatással összhangban van ez a rendszer. Meg is kérdeztem Tilman atyát, miért nem hallottunk még a mozgalom alkalmairól erről a nagyszerű keresztény pedagógiáról. Azt mondta: „Nézzé, Rita, idejöttem, csaknem egyedül. El kellett döntenem, hogyan kezdjük el a munkát. Meggyőződése, hogy elsőként a házaspárokkal kell foglalkoznunk. Nem lehet ezzel egy időben a pedagógiára is fókuszálni. Azt majd Ön megcsinálja, de segíték.”

Így kezdődött. Azóta, hála Istennek, vannak már munkatársak is, akik nem utolsósorban a budapesti képzésen végzett mentorok közül kerültek ki.

– Öröndetes, hogy az Apor Vilmos Katolikus Főiskola (AVKF) fővárosi campusán megkezdett organikus pedagógia szakirányú továbbképzés idén már Szombathelyen is elérhető. A megnövekedett érdeklődésnek köszönhető ez a nyugat-magyarországi helyszínre kihelyezett kurzus?

– Igen, nagyon népszerű a képzés, ez már az ötödik in-

duló évfolyamunk lesz az AVKF-en. Az ország minden részéből vannak hallgatónk, és tapasztaljuk, hogy sokuknak bizony nem egyszerű szombat reggel kilenc órára odaérni a pesterzsébeti campusra.

Ezért gondolkodtunk azon, hogy évente más-más régióban is jó volna csoportot indítani, így a távolság nem lenne akadály a részvételnek. Székely János szombathelyi püspökkel évekként elzárultunk már váltottunk erről pár szót egy konferencián. Nagyon határozottan mondta, hogy nyitott volna az együttműködésre, keressük a lehetőséget.

Időközben több előadásra kaptam meghívást a Martineumba. Az ottani vezetőség is úgy látta, hogy nagy az érdeklődés a téma iránt. Fölkerestük tehát püspök atyát, aki azonnal igent mondott, és az egyházmegye oktatási-nevelési intézményeinek vezetői számára elindított egy bevezető képzést, amely már fél éve tart. Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola pedig ennek nyomán meghirdette a nyílt képzést.

Külön kiemelném, hogy Székely püspök atya fenntartóként nyolcvan százalékos támogatást nyújt a képzéshez az egyházmegye intézménye-

iben dolgozóknak. (Egyébként néhány évvel ezelőtt a Váci Egyházmegyében Beer Miklós püspök és Csáki Tibor, az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatóságának akkori vezetője szintén hozzájárultak a pedagógusok képzéséhez.)

– Csak pedagógusok számára nyitott a képzés?

– Nem csak a pedagógusok számára lehet hasznos ez a kurzus, ezért meghirdettük vendéghallgatóknak is, és örömmel látjuk, hogy a jelenlegi, sok tekintetben meglehetősen zavaros légkör és feltételrendszer ellenére idén is nagy létszámú csoportokkal indulhatunk. Budapesten százhuszan, Szombathelyen hetvenötven kezdik meg a tanulmányaikat.

– Mi a tapasztalata, a képzést elvégző hallgatók milyen területeken használják fel a tanultakat? Vannak erről visszajelzések?

– Nagyon sok visszajelzést kapunk, s ezek annyira egyértelműen öröndetesek, hogy ha idéznék közülük, az, úgy gondolom, szerénytelenségnek tűnne.

A legerőteljesebb visszajelzésnek azt érzem, amikor va-

laki elvégzi az egy évet, majd a következő évfolyamra beiratkozik valamelyik hozzátartozója, például a férje, az egyetemista gyermeke, a kismama-ként otthon lévő menyé.

Olyan hallgatónk is volt, akiknek kétszer is kedvük volt végigjárni a képzést. A legtöbben úgy fogalmaztak, hogy új szemléletmódot kaptak, ami sok területen megerősítette őket a belső tudásukban, s azáltal, hogy rendszerbe helyezték, elmélyítették ezeket az ismereteiket, átalakultak a családi, munkahelyi kapcsolataik, és nagyon megbízható, a mindennapokban jól használható irányítást kaptak a nevelési-önnevelési konfliktushelyzetekhez.

Több nevelési-oktatási intézmény átalakította a pedagógiai programját az organikus szemlélet szerint, és vannak már ezekre a pedagógiai elvekre épülő új intézmények is. Az Apor-főiskolán működik az Organikus Pedagógia Módszertani Központ, és létrejött az Organikus Pedagógia Egyesület, mindkettő azért, hogy a hasonló szemlélet szerint működő csoportok, személyek, intézmények kapcsolatban maradjanak egymással, illetve segítséget és további impulzusokat kaphassanak.

– A szombathelyi után további helyszíneken is elindulhat majd a kurzus?

– Igen, az a tervünk, hogy minden budapesti évfolyammal párhuzamosan az ország egy másik régiójában is megszervezzük a képzést.

– Rengeteg előadást tart az érzelmi intelligenciáról, valamint Kentenich atya gondolatai nyomán az organikus pedagógiáról. Miért tartja fontosnak mindezt? A szomszédunkban háború dúl, az energiaválság miatt a családok jelentős része leginkább a pénze számolgotásával van elfoglalva, a hétfégi bevásárlás előtt mindenképpen. Nem luxus ma ez a téma?

– Éppen azért jutottunk ide, mert sok minden elvonja a figyelmünket. Ha valamire szükség van, az éppen a fokozott tudatosság, a belső biztonság. Olyan korszakban élünk, amikor a régi világ szellemi alakulatai szétesnek.

Válságban van a formális egyházi élet, egyértelmű támasdások érik a család intézményét, szétszilált az intézményes nevelés... Ma a szellem szenved a legjobban, s egyúttal a szellem a legfőbb támadási pont.

Most kell és lehet igazán alkotni! Úgy látjuk, hogy egyszerűsége, életközelsége és nagy mélységei révén az organikus szemlélet képes az élet megelevenedését szolgálni. Sok vonatkozásban hordozza a múlt értékeit, ugyanakkor rendkívüli mértékben érzékeny megváltozott korunk kihívásaira. Nem luxus, hanem éppen ellenkezőleg, létszükséglet törődni a kapcsolatainkkal, önmagunkkal, egymással és Istennel. Ha valamilyen, hát éppen most kell még tudatosabban az élet útjórán tartanunk a kezünket!

(A képzésről bővebben az Apor Vilmos Katolikus Főiskola honlapján, a szakirányú továbbképzéseknél tájékozódhatnak az érdeklődők: <https://avkf.hu/kepzesek/szakiranyu-tovabbkepzes>)

Körösy László
Fotó: Várady Nikolett

Keresztény jegyesiskola indul

A budapesti egyetemi lelkészség programja a Magyar Szentek templomában

A Budapesti Római Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség által szervezett jegyesiskola idén február 22-én indul a Magyar Szentek templomában, Budapesten.

A jegyesiskola alkalmi idén is szerdai napokon lesznek, 19 órától a Magyar Szentek templomában (Budapest XI., Magyar tudósok körútja 1.).

A tervezett program:

Február 22.

A házasság teológiája – Héray András egyetemi lelkész

Kinyilatkoztatás a házasságról (a Szentírás tanítása). A házasság felbonthatatlansága – bibliai alapok. A házasság szentség és kötelék. A hűség a hitből táplálkozik. Együtt – Isten felé.

Március 1.

Önbizalom, önértékelés, önbecsülés – Dr. Egri László orvos, diakónus

Kritikus életszakaszok. A helyes önértékelés kialakulása. A nevelés, önnevelés mindenkor elsajátítható és alkalmazható eszköztára az önbizalom fejlesztéséhez.

Március 8.

A házasság testi dimenziója – Krúdy Tamás és Zsófia

Szexualitás a házasság előtt és a házasságban. Családtervezés (TCS-módszer). A gyermek Isten ajándéka.

Március 22.

A házasság mindennapjai – kiscsoportos feldolgozás tapasztalt házaspárokkal

Spiritualitás a házasságban. Karrier – anyagiak – család. Mi és a rokonok.

Március 29.

Gyermekevelés a csábítások világában – kiscsoportos feldolgozás

Társadalmi hatások, melyek ránk is hatnak. Liberalizmus – rigorizmus (lazaság vagy szigor). Kommunikáció a családban.

Április 5.

Ünnepek, szimbólumok – Héray András egyetemi lelkész

A házasságkötés jelképei, szertartása. Felkészülés az esküvőre. Évfordulók, jeles napok megülése a családban.

*

A résztvevők az elvégzett kurzusról igazolást kapnak. Jelentkezni Héray András egyetemi lelkésznel lehet az egylelkbp@gmail.com e-mail-címen.

Forrás és fotó:
Budapesti Római Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség

Odaállni a másik ember mellé

Beszélgetés Martos Levente Balázs kinevezett püspökkel

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezekkel a megfontolásokkal a szí-
vemben mondtam igent, és fogad-
tam el Ferenc pápa püspöki kineve-
zését. Arra gondolva, hogy továbbra
is úton lehetek ezzel a közösséggel
és segíthetem, s bár új körülmények
között és új feladattal, de ezután is
az evangéliumot élhetem és szolgál-
hatom.

– Milyen örökséget hoz magával a családjából?

– Vas megyeiek vagyunk, az éle-
tem jelentős részében Sárváron él-
tünk. A családomból egyfajta sajátos
nyitottságot, derűt hozok magam-
mal. Édesapám evangélikus lelkész-
család sarja. Gyermekkorunkban ő
nem gyakorolta a vallását, így
mindannyiunkat – négyen vagyunk
testvérek – katolikus hitre keresztel-
tek. Édesapám mérnökember, elő-
szőr német, majd angol nyelvű szak-
fordító volt. Nyitottsága már abban
is tetten érhető, hogy szeret nyelvek-
et tanulni, világot látni. Hobbija az
idegenvezetés, és nagy örömmel bi-
ciklizik. Nemrég ünnepeltük mind-
kettejük nyolcvanadik születésnap-
ját. Édesapám még ma is kerékpár-
túrákat szervez. Tavaly nyáron az
Alföldön kerekedett, körülbelül hat-
száz kilométert. Tőle örököltém a ki-
tartást, hiszen egy kerékpártúrához
nem elég, ha az ember erős, kitartó-
nak lenni talán még fontosabb.

Édesanyám katolikus családból
való; ott volt egy pap nagybácsi, aki
eredetileg lazarista szerzetesként
szolgált az Egyházat, majd a Szé-
kesfehérvári Egyházmegye tagja lett.
Édesanyám érzelmes természet, oly-
kor a dühét is bátrabban megfogal-
mazza, ha végképp betelik nála a
pohár. Tőle tanultam meg, hogy a
haragnak, az érzelmeknek is van lét-
jogosultságuk. Amíg édesapám vilá-
got látni szeret, addig édesanyám
mindig otthon maradna, a mai napig
nagyon szívesen törődik a kertjével.
Ennek a kettősségnek a feszültségét
is hordozom magamban kicsit.

– A testvéreivel való kapcsolata ho-
gyan alakította az életét?

– A testvéreim között van pszi-
chológus, hivatásos zenész és tanár-
nő is. Sokoldalúságot élhettem meg
a körükben.

– A sárvári plébánián milyen egy-
házképet tapasztalt meg?

– Alapvetően a szerető és hagyó-
mányos vallásgyakorlásra láthattam
ott példát, amelyben szombat délu-
tánonként a játéknak is helye van a
plébánián. És megélhettem a liturgia
szépségét, akár a szentmise előtti li-
tániát imádkozva.

– Később az esztergomi Temesvári
Pelbárt Ferences Gimnáziumba ke-
rült, ott érettségizett. Hogyan tekint
vissza a diákéveire?

– A gimnázium jelentette az éle-
temben az első nagy változást. Több
szempontból is, nem csupán azért,
mert távolra kerültem otthonról. Az
általános iskolában nem voltak iga-
zán jó eredményeim. Még osztályfő-
nöki intőt is kaptam. A családom fé-
lig viccesen azt gondolta, hogy a fe-
rencesek talán majd megnevelnek.
És igazuk lett.

A gimnázium megkezdése előtt
részt vettem Szombat helyen egy, a
papi hivatásról szóló lelkigyakorla-
ton. Kamasz fejjel akkor mondtam
ki, hogy el merem fogadni a papi hi-
vatást. Ezután léptem át a gimnázi-

um küszöbét, ahol nagyon erősen
megéltem, hogy Istenre mindig szá-
míthatok, benne bízhatok, és hogy
amit ő akar nekem, az jó.

Ez volt az a mag, ami a ferences
gimnáziumban jó talajba hullott, s
aztán sok-sok jó tápanyaghoz jut-
hatt. Hován Ágoston volt az osztály-
főnökünk, és elsőben Barsi Balázs a
hitoktatónk. A szentmisék elején el-
mondott gondolataikkal, egy-egy jó
szóval, példával igazi közösségé
tudtak formálni bennünket. A bent-
lakásos közegösszetartásra szoktat,
és az évek során igazi jó barátságok
születtek. Ugyanakkor itt éreztem és
értettem meg azt is, hogy tanulni jó.
Itt szerettem meg az irodalmat és ta-
nultam meg jól a németet, amiért ké-
sőbb igen hálás voltam.

– A gimnázium befejezése után
egyből papnak jelentkezett?

– A papság gondolata végig ben-
nem volt a gimnáziumi évek alatt, de
ahogy közeledett az érettségi, igye-
keztem nyitottan állni minden lehe-
tőséghez, sokat törtem a fejem, imád-
koztam. Amikor végre megjött a bá-
torság, hogy elinduljak a szemináriu-
umba, hirtelen a szerzetesség kezdett
foglalkoztatni. Érettségi után min-
denesetre egyből jelentkeztem pap-
növendéknek a Szombathelyi Egy-
házmegyébe.

– Felkészülésének éveit Budape-
sten kezdte el.

– Igen, az első két évet a Központi
Papnevelő Intézet növendékeként
töltöttem, majd 1994-ben Konkoly
István megyéspüspök Rómába küld-
ött tanulni. A Collegium Germani-
cum et Hungaricum növendéke, il-
letve a Pápai Gergely Egyetem hall-
gatója lettem. Visszatekintve, az éle-
tem egyik legnagyobb ajándékának
tartom, hogy Rómába kerültem ta-
nulni. Nagyon szép évek voltak, há-
lás vagyok ezért. A német-magyar
kollégiumban a jezsuita atyák veze-
tésének köszönhetően erős hitet és
nagy elkötelezettséget szívhattam
magamba, s egy igazán barátságos
és emberszerető egyházi közeget ta-
pasztalhattam meg.

– Ön döntött a biblikus specializá-
ció mellett?

– Igazából Konkoly István me-
gyéspüspök kérése volt, hogy erre
szakosodjam. Mivel nagyon közel
állt hozzám a Biblia és az idegen
nyelvek szeretete, így örömmel fo-
gadtam a döntését. Később ennek
köszönhettem, hogy a biblikus inté-
zet növendékeként a teológia befeje-
zése után fél évet Jeruzsálemben ta-

nulhattam. Így az életemet meghatá-
rozta a kulturális értelemben vett
egyre nagyobb megnyílás és a rácso-
dalkozás a világra és önmagamra.
Sárvárról Esztergomba, majd Buda-
pestre, Rómába és Jeruzsálembé ju-
tottam el.

– Hogyan látja Rómát a kint megélt
tapasztalatai alapján?

– Annak a gazdag kultúrának és
hagyománynak a helyszíneként lá-
tom, amely kimeríthetetlen, és min-
dig új kincseket mutat meg. Felbe-
csülhetetlen értékeket hordozó vá-
ros, ahol a korok egymásra épülnek
és feltételezik egymást. Az ókori vi-
lágban gyökerezik a reneszánsz épp-
úgy, mint a keresztény századok. Ta-
lán ennek a gazdagságnak is köze
van ahhoz a derűhöz, ami az olasz
emberek sajátja. Úgy éltem kint,
hogy tudtam, ebből a gazdagságból
örömtelien meríthetek, de mindig
csak egy töredékéhez juthatok el, hi-
szen a képességeim behatárolnak.
Azért amit lehetett, igyekeztem ma-
gamba szívni.

– A Szentföld adta adottságokon túl
mi az, ami meghatározó élménye
volt Jeruzsálemben?

– Különlegesnek éreztem az élete-
met, és hálás voltam, hogy ezen a
legszentebb földön lehetek, ugyan-
akkor eleinte furcsa volt, hogy igen-
csak messzire kerültem az otthon-
omtól. Az Európában megszokott
keretek helyett ott egészen más vi-
szonyok közé kerültem. Azon a vi-
déken a különböző kultúrák és val-
lások egymás mellett élése újra meg
újra feszültség forrása, de éppen
ezért kihívás is, hogy békében élhes-
senek együtt. Akkori tanáraink na-
gyobb részben a Jeruzsálemi Héber
Egyetem zsidó tanárai voltak, akik
mindenekelőtt arra biztattak ben-
nünket, hogy kérdezzünk, kérdez-
zünk és kérdezzünk.

Lehet, hogy ma már ez itthon is
gyakoribb, természetesebb, de akkor
nem volt az. A kérdéseink mentén
akartak oktatni, ez nagyon fontos
volt számukra. Persze alapvetőnek
tartották, hogy elsajátítsuk a szöve-
geket, de azt várták, hogy utána mi
magunk akarjunk kezdeni valamit a
megszerzett ismereteinkkel. Aktivi-
tásra ösztönöztek. Ezt a fajta szemlé-
letet, bátorságot mind a mai napig
igyekszem őrizni magamban.

– Biblikus egyetemi tanár, a Pápai
Biblikus Bizottság tagja. Írásaiban,
előadásaiban, prédikációiban, köny-
veiben a Szentírás értő tolmácsolója.
Mít jelent az életében az isteni ige
jelenléte?

– Fontos számomra az a tapasztalat, amit a
lelkigyakorlatokon
szereztem. Ott értet-
tem meg, hogy a
Szentírás élő módon az
imádságos olvasásban
jelenik meg. Isten sza-
va egyfelől a liturgiá-
ban szólít meg ben-
nünket, minden alka-
lommal azon keresz-
tül keressük és fedez-
zük föl Isten élő és
mindenkihez szóló
hangját. Másfelől a
Szentírás személyes ta-
nulmányozása során
is ezt az eleven, élő
igét kell keresnünk.
Ighirdetőként talán
meg is tapasztaljuk,
hogy amikor megszó-
lalunk, Isten ott van
velünk. A kinyilatko-
tatás lezárt igazság, de éppen az
benne a szép, és az teszi elevenné,
hogy a Szentlélek által itt és most is
működik; most éri el a címzettjeit,
az Egyházat mint egészet és annak
tagjaiként mindenkit külön-külön.
A bennünket megszólító ige olyan
ajándék, amely köré mindig oda le-
het gyűjteni másokat. Rácso-
dalkozhatunk Isten igazságára, szereteté-
re, s igazából egymásra és önma-
gunkra is.

– Idén ünnepli pappá szentelésé-
nek huszonötödik, ezüstmisés év-
fordulóját. Hogyan látja a papi
szolgálatát?

– Az a szentírási rész jut eszembe,
amikor Jézus a szolgálatból visszaté-
rő tanítványoknak azt mondja: neve-
tek fel van írva a mennyben. Ezt jó-
magam inkább a másik oldaláról lá-
tom: azoknak a neve van felírva Is-
tennél, akikkel találkoztam, és talán
a szívükben az is, amit együtt meg-
élhettünk. Olyan sok jó tapasztala-
tom és szép kapcsolatom volt ebben
a huszonöt évben! S ezeket mind a
papi működésemnek köszönhetem,
ahhoz kapcsolódnak. Néha attól tar-
tok, olyan sok ajándékot kaptam
ezáltal, hogy már nem is igazán tu-
dok külön-külön emlékezni rájuk.
Hálás vagyok azért, hogy ez a gaz-
dagság mind ott van a Jóisten szívé-
ben, s nekem ajándékozta.

Az évek során egyre fontosabbnak
éltem meg, hogy megpróbáljam meg-
hallgatni az embereket, hogy kíváncsi
legyek rájuk. Úgy gondolom, amikor
Jézus elmondta a magvetőről szóló
példabeszédét, nagyon örült a növekvő
vetésnek. Nemcsak a harminc-
hatvan-, százszoros termésnek, ha-
nem annak a ténynek, hogy körülötte
az élet gyümölcsöző lett, virágba bo-
rult. Bár az evangélisták nem írták le,
azt hiszem, Jézus tényleg kíváncsi
volt a tanítványaira, várta, hogy az
életükről, a gondolataikról mesélje-
nek neki, és közben növekedjenek is.
Nagyon hálás vagyok, amiért pap-
ként különleges lehetőséget kaptam
arra, hogy a személyemen keresztül
Jézus táplálja ezt a közösséget, meg-
próbálja megerősíteni annak tagjait, s
ezzel a hozzá, illetve az egymáshoz
tartozásunkat. Továbbra is ezt szeret-
ném segíteni a szolgálattal.

– Milyen püspöki jelmondatot vá-
lasztott?

– A kinevezésem óta az a különös
tapasztalatom, mintha minden bibli-
ai szó jelmondat akarna lenni. Lega-
lább tíz ötletem volt már. De hát
dönteni kellett valamelyik mellett, s
végül a *Zsoltárok könyvéből* választot-
tam: „Te az igazságot kedveled.” Az

idézet a latin számozás szerinti 50.
zsoltárból való, ami bűnbánati zsol-
tár. A szerzője szégyenkezik benne a
gyengesége miatt, de szeretne azzal
a bizalommal állni Isten elé, hogy
tudja, az Úr még mindig szereti,
még mindig kíváncsi rá, még mindig
elfogadja az ő szívének legigazibb
igazságát.

Magam is ebben az állapotban
szeretnék Isten elé állni, egyfajta
megküzdött igazsággal. Abban is bí-
zom, hogy ha Isten szeretetével el-
tudom fogadni a saját igazságomat,
akkor a másokét is könnyebb lesz.
Bízom Istenben, aki az igazság
egyetlen forrása, és aki végtelen sze-
retetével mindannyiunkat vezet és
biztat, hogyha olykor feszültségeket
élünk is meg egymás között, végül
rátaláljunk, és meglássuk benne az
igazság teljes ragyogását.

– Mikor lesz a szentelés, és kik
lesznek a szentelők?

– Március 4-én, szombaton 10 óra-
kor kezdődik majd az ünnepi szent-
mise a budapesti Szent István-bazili-
kában. Erdő Péter bíboros úr lesz a
főszentelő, Michael Wallace Banach
apostoli nuncius és Székely János
szombathelyi püspök pedig a társ-
szentelők.

– Milyen feladatok várnak Önre a
jövőben?

– Erdő Péter bíboros atyával azt
beszéltük meg, hogy folytatom rek-
tori szolgálatomat a Központi Pap-
nevelő Intézetben és az oktatói tevé-
kenységemet is a Pázmány Péter Ka-
tolikus Egyetem Hittudományi Ka-
rának tanszékvezetőjeként. Emellett
igyekszem minél jobban megismerni
az Esztergom-Budapesti Főegyház-
megyét, és mindenben segíteni fő-
pásztoromat. Az ő vezetése, megbí-
zása alapján lelkipásztori teendőket
látok majd el és liturgikus esemé-
nyeket vezetek.

Martos Levente Balázs számos
írás szerzője, mely a *Magyar Kurír-
ron* és az *Új Ember* hetilapban je-
lent meg. Kiadónk gondozásában
látott napvilágot két kötete, *Szelíd
fény és Ne félj, Sion leánya!* címmel,
mely elérhető a bolt.ujember.hu ol-
dalon. 2021-ben online nagybőjti
triduumot tartott, mely megnéz-
hető a Magyar Kurír YouTube-
csatornánkon.

– Megosztja velünk, hogy püspöki
szolgálatára készülve milyen gon-
dolatokkal, kérésekkel fordul a Jó-
istenhez?

– Néha az az érzésem, hogy Isten
elkényeztet engem. Csak azt kérem
az Úrtól, hogy ne ejtsen ki a tenyeré-
ből, hogy érezhessem, örül nekem, a
szolgálatomnak. Mélyen megélem,
hogy az ő jóvoltából szolgálhatok
másokat, és hálás vagyok ezért. Jó az
ő bizalmából valami fontosat nyújta-
ni, odaállni a másik ember mellé.
Nem látok messzire, de szeretnék
szívből élni, Istennel közösségben,
újra meg újra többet megértve ebből
a tágas világból.

– Oldalainkon számtalan írásával
segíti közelebb Olvasóinkat a Jóis-
tenhez. Ön, mi hogyan segíthetjük
püspöki szolgálatát?

– Köszönöm az eddigi bizalmu-
kat, és kérem, hogy imádkozzanak
értem, maradjanak mellettem!

Kuzmányi István
Fotó: Merényi Zita

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitátszcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: március 6., hétfő; április 5., szerda; május 6., szombat; június 6., kedd. A boldogávvatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti Városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): március 1-jén 18 órától 4-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az Isteni Irgalmasság”. Március 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya: „Lelkigyakorlat a gyógyító és szabadító Jézusról”. Április 6-án 18 órától 9-én 13 óráig húsvéti lelkigyakorlat Ft. Bakos Rafael karmelita magiszterrel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelídítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esteként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. március 1., 22. (!); április 12., 26.; május 10., 24. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

„Minden vég egy új kezdet” címmel lelki napok a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villasar 7–9. T.: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorított a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2023. április 14., péntek 14 órától április 16., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törölközőt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

Kána-hét 2023-ban – Lelkigyakorlat házaspároknak július 2–8. között a Chemin Neuf lelkigyakorlatos házban (3943 Bodrogolaszi, Kastély utca 1.). A Kána-hétre a párokak gyermekeikkel együtt hívjuk, a gyermekek programjairól korosztályok szerint gondoskodnak tapasztalt segítőink. Mindenkit várunk, nem feltétel az egyházi vagy polgári házasság. A jelentkezés határideje február vége (vagy a szabad férőhelyek erejéig). Bővebb információ: a 06/30-933-1005 és a 06/30-724-2448 telefonszámon (Sóskuti-Varga Gergő és Luce), illetve e-mail-ben a kana.magyarorszag@chemin-neuf.org címen.

SZENT RITA-NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII., Kun utca 5.) lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-éi ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért tisztelői 15 héten keresztül minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. A nagykilenced mottója: „Az Egyház mi vagyunk, mindnyájan” (Ferenc pápa). A lelkigyakorlatot idén több atya vezeti: Kránicz Mihály tanszékvezető, teológiai tanár; Héray András FSO egyetemi lelkész; Szederkényi Károly esperes, plébános; Tóth Kálmán plébános. Az első alkalom: február 2. Mindenkit szeretettel várnak. A szentmisék élőben is követhetők, illetve visszanezethetők a [www.szentritaemplom.hu](http://www.szentritatemplom.hu) oldalon.

HITÉLETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIÁKNAK

A Kárpátaljáról érkezett katolikus hívek számára hitéleti csoport alakul a budapest-pasaréti Pádai Szent Antal Plébánián (Budapest II., Pasaréti út 137. A hittantermet a templom jobb oldalán lévő porta felől lehet megközelíteni). A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmények között megtalálni az Egyházhoz tartozás erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támaszt nyújthassanak jelenlegi életkörülményeik hittel való megélésében. A csoportot Lengyel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy évitenden volt a nagyszőlősi ferences misszió tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökén, 19.30 órától. A jelentkezéseket a pasapleb@gmail.com címen várják.

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. március 2., április 20., május 4., június 1., szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felhívottaknak szóló lelki estek központi témája: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonaimprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori

László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu/>

EMLÉKMISE

Regőczi István-émlékmise lesz február 19-én, vasárnap 10.30-tól a kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolnában (Budapest XII., Regőczi István tér, Galgóczy u. 49.). Szeretettel hívunk mindenkit. Megemlékezünk Regőczi István atyáról (†2013. 02. 28.), Isten vándoráról hazatérésének 10. évfordulóján, s hálát adunk szerető Istenünknek az életéért, papi szolgálatáért és mindazért, amit Anyaszentegyházunkért tett.

HÁLAADÓ MISE

Néhai Lipp László atya születésének 75. évfordulóján, február 25-én, szombaton 16 órai kezdettel testvére, Gellért Ottó atya hálaadó szentmisét mutat be a gazdagréti Szent Angyalok-templom (Budapest XI., Gazdagréti út 14.) altemplomában.

HIVATÁSKERESŐ HÉTVEGE

Hétvege a hivatásukat kereső 18–35 év közötti fiúknak és lányoknak Péliföldszentkeresztben (Don Bosco Szaléziak) a Szalézi Ifjúsági Mozgalom szervezésében, február 24–26. között, péntektől vasárnapig. Jelentkezési határidő: február 19-én, vasárnap éjfélig. Nagy szeretettel hívják és várják a második lépésre azokat a fiatalokat, akik már megtették az első lépést az októberi „Úton” hétvégén. De ugyanígy várják azokat a 18 és 35 év közötti fiatalokat is, akik most először vennének részt a programon. Amit hozni kell: hálozsák, notesz, toll, tisztálkodási eszközök, az időjárásnak megfelelő öltözet. További információ kérhető: Kovács Sándor SDB, +36/20-320-4800, e-mail: kovacsandorsdb@gmail.com, <https://szalim.hu>

JEGYESISKOLA

Hatalkalmass keresztyeny jegyesiskola indul februárban a budapesti egyetemi lelkeszseg szervezeseben, a Magyar Szentek templomaban (Budapest XI., Magyar tudosok koutija 1.). Jelentkezés e-mailben: egyletkbp@gmail.com, Héray András egyetemi lelkésznel. Kezdes 19 orakor, a kovetkezo napokon es temakban: február 22., *A házasság teológiája* – Héray András egyetemi lelkész; március 1., *Önbizalom, önértékelés, önbecsülés* – Dr. Egri László orvos, diakónus; március 8., *A házasság testi dimenziója* – Krúdy Tamás és Zsófia; március 22., *A házasság mindennapjai* – kiscsoportos feldolgozás tapasztalt házaspárokkal; március 29., *Gyermekevelés a csábítások világában* – kiscsoportos feldolgozás; április 5., *Ünnepek, szimbólumok* – Héray András egyetemi lelkész. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak.

KEREKASZTAL-BESZÉLGETÉS

„Szabadon, felelősen, felnőttén” címmel kerekasztal-beszélgetést szervez a Mária Rádió február 22-én, szerdán 18 órától a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.). A beszélgetés résztvevői: Császár-Nagy Noémi pszichológus, Oltai Kata művészettörténész, Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetes. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött, regisztrálni a Mária Rádió internetes oldalán lehet. Bővebb információ: <https://www.parbeszed-haza.hu> A programot a Mária Rádió élőben közvetíti a Facebook-oldalán. A jelen lévő és a beszélgetést a Facebookon figyelemmel kísérő közönség is kérdéseket tehet fel a résztvevőknek. Minden érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

NAGYBŐJTI IMAEST

A Nyolc Boldogság Közösség budapesti háza szeretettel vár mindenkit nagybőjti imaestjére március 4-én, szombaton 19 órakor (előtte szentmise 18 órakor) az Örökimádás-templomban. A tanítást Béri László Renátó atya fogja tartani. A zenei szolgálatot a Rózsaeső-imaestekről már ismert ének- és zenekar adja. Helyszín: Budapest IX., Üllői út 75–77. (Klinikák metrómegálló vagy 4-es, 6-os villamos, Corvin-köz).

MEGHÍVÓ

„A boldogító három igen” címmel pódiumbeszélgetést tartanak Budapestben a Bizd Rá Magad Szolgálat szervezésében, a D50 Kulturális Központban (Budapest VII., Damjanich u. 50.) február 19-én, vasárnap 16 órától. A pódiumbeszélgetés központi témája: *A boldogító három igen – Boldogan élnek, míg meg nem halnak... Hogyan lesz a meséből valóság?* Továbbá: A házasság sokismeretelen egyenlete – Aki a feladványban segít: Papp Miklós görögkatolikus pap, morálteológus, három lánygyermek édesapja. Mérföldkövek a házasság vándorútján – Házaspárok, akikkel együtt utazhatunk: Krúdy Tamás és Zsófia, Dabóczi Kálmán és Vera. A pódiumbeszélgetésekkel egy időben elindul a Bizd Rá Magad országos online párkapcsolat-erősítő játéka. A részvétel ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött. Regisztráció és további részletek: https://bizdramagad.hu/cikkek_hirek Regisztrációs határidő: 2023. február 19., vasárnap

KODÁLY ZOLTÁN-EMLÉKMISE

A Cecilia Egyesület és a Mátyás-templom énekkara szeretettel hívja Kodály Zoltán tisztelőit az érte bemutatandó szentmisére 2023. március 6-án, hétfőn 18 órára (és a 17.15-kor kezdődő helyszíni próbára) a Budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-) templomba. Kérjük az énekkarokat, szókölát, énekeseket, hogy az emlékmisére a következő gregorián tételekkel készüljenek: XVII. mise Kyrie (C), Sanctus, Agnus Dei, Reminiscere introitus, Meditabor offertorium, Visionem quam vidistis communio, Dies irae szekvenca, In paradisum és Ego sum antifónák. A szentmisét zenés áhítat követi, melyen a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Jubilate leánykara énekel Sapszon Borbála és Sapszon Ferenc vezetésével. A megemlékezés befejező éneke Kodály Zoltán *Magyar miséje*, melyet a jelenlévők együtt szólaálnak meg Hegyi Barnabás orgonakíséretével.

JÁTÉKRA INVITÁLÁS – PÁROKNAK

Élménytér – Ahol együtt játszunk. Párkapcsolat-gazdagító játékot indít a Bizd Rá Magad Szolgálat. Az idei feladatok célja: A párkapcsolatok is folyamatosan változnak, alakulnak, és megőrzésükért, gyarapodásukért folyamatosan tenni kell. A játékban részt vehetnek a 18. életévüket betöltött, magyarországi lakcímmel rendelkező párok. Regisztrációs határidő: 2023. február 19., vasárnap. Regisztrálási lehetőség: <https://bizdramagad.hu/cikkek> A játék idő-

tartama: 2023. február 19. – március 19. A regisztrált párok a játék végén izgalmas online záróeseményen és nyereménysorsoláson vehetnek részt.

KÖNYVBEMUTATÓ

Útikalauz szerelmeseknek – könyvbemutató, előadás, születésnap Budapestén, a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.) február 18-án, szombaton 16 órától. Köszöntőt mond: Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke. 16 és 17 óra között a Birgit és Corbin Gams szerzőpárossal beszélget Krúdy Tamás újságíró. 17.30 és 19 óra között Corbin Gams előadása „A test nyelve – a mennyek dala. Gondolatok A test teológiája-tanításról” címmel. A részvétel regisztrációhoz kötött. Bővebb információ: <https://parkatkonyvek.hu/> Az eseményre minden érdeklődőt nagy szeretettel vár a <https://www.parkatt.hu> és a <https://www.testteo.hu/testteo-csapat/kik-vagyunk/> csapata.

PÁLYÁZAT

Elsőszőr hirdeti meg a Katolikus Családszervezetek Európai Föderációja (Federation of Catholic Family Associations in Europe

„Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüdítlek titeket!” (Mt 11,28)

Az Isteni Szeretet Leányai Kongregáció a rokonok és az ismerősök nevében is tudatja, hogy **Scheuring Anna M. Krisztina FDC nővér**

2023. február 5-én, életének 95. évében a szentségekkel megerősítve hazatért az Úrhoz. Szeretett halottunk földi maradványait az Új köztemetőben (Budapest X., Kozma u. 8–10.) helyezik örök nyugalomra február 14-én, kedden 14 órakor.

Lelki üdvéért az engesztelő szentmiseáldozat a Krisztus Király-templomban (Budapest XVI., Sasvár utca 23.) lesz február 14-én, kedden 16 órakor.

Emlékét szeretettel őrzik szívükben rendtársai, rokonai, egykori kollégistáink és minden kedves ismerőse.

R I P

„Köszönöm, Uram, hogy elfogadtad gyarló szolgálatomat.” (Krisztina nővér szavai)

facebook

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

ALBÉRLET

PÉCSEN, a Petőfi utcában, egyetemek közelében kiadó egy 40 nm-es, egyszobás, összkomfortos lakás. Érdeklődni: 06/30-286-1425

ÁLLÁS

ONLINE MARKETING feladatokra, heti néhány órai megbízással, gyakorlatlaltal rendelkező munkatársat keres a Leparmisszió – Magyarország. A jelentkezéseket a 06/30-638-4736 számon várjuk.

ÉLETJÁRADÉK

EGYEDÜLÁLLÓ, 46 éves hölgy életjáradéki szerződést kötne idős néniével vagy bácsival. T.: 06/30-155-6528

INGATLAN

ÚJPEST-KÖZPONTBAN eladó egy 33 négyzetméteres, felújított, kertkapcsolatos, bútorozott lakás. Irányár: 35 millió forint. A lakáshoz garázs bérelhető. T.: 06/70-788-8162

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

RÉGISÉGEK, műtárgyak és antik tárgyakból álló hagyatékek felvásárlása azonnal, fizetés készpénzben. Díjtalan országos kiszállási Festmények, szőnyegek, bútorok, ékszerek, porcelánok, szobrok. Varga István régiségkereskedő, műgyűjtő, Rugexpert Kft. Weboldalunkon leinformálhat üzletkötés előtt: www.rugexpert.hu Üzletünk: Budapest XIII., Hegedűs Gyula utca 4. T.: 06/70-775-7804

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

– FAFCÉ) az európai művészek versenyét „Ki nekem Szent József?” címmel. A pályázat célja, hogy a jelentkezők a különböző művészeti ágakon keresztül mutassák meg, hogyan látja a ma embere Szent Józsefet, aki a Katolikus Egyház és a munkások védőszentje, az apák példaképe, a jegyesek pártfogója. Versenykategóriák: festmény, grafika, szobor, kerámia, festett üveg, videó, előadóművészetek, tánc, fénykép, zene, képregény. A pályamű leadási határideje: 2023. március 3. Bővebb információ: <https://csaladegyhaz.hu/>

HALÁLOZÁS

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye a saját, valamint a hozzátartozók nevében is fájdalmas szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy Bálint Andor érseki tanácsos, nyugalmazott plébános életének 99., áldozópapságának 75. évében, 2023. február 1-jén elhunyt. Lelki üdvéért szentmisét mutatnak be február 17-én, pénteken 12 órakor a tapolcai Nagyboldogasszony-plébániatemplomban (8300 Tapolca, Templomdomb). Földi maradványait ezután a tapolcai Régi temetőben (8300 Tapolca, Keszthelyi út) helyezik örök nyugalomra. Kéri a gyászolókat, hogy együttérzésüket egy szál virággal fejezzék ki.

NAPTÁRAINK
AKCIÓS ÁRON
AZ ÚJ EMBER
KÖNYVESBOLTBAN

Új Ember Kalendárium
1190 Ft helyett 790 Ft

Új Ember zsebnaptár
790 Ft helyett 490 Ft

Liturgikus asztali naptár
790 Ft helyett 490 Ft

Egylapos falinaptár 50 Ft

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
április 12-16. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
április 27 - május 1. | 5 nap | 119.900 Ft/fő

TAVASZI SZENTFÖLDI ZARÁNDOKLAT
április 28 - május 4. | 7 nap | 649.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE
május 4-6. | 3 nap | 89.900 Ft/fő

AACHENI BÚCSÚ 2023
ZARÁNDOKLAT NÉMETORSZÁGBA
június 11-17. | 7 nap | 419.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN
június 20-24. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
július 5-10. | 6 nap | 379.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT MONTENEGRÓBA
július 13-19. | 7 nap | 279.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
augusztus 21-27. | 7 nap | 249.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

Kiadja a Magyar Kurír
Terjesztő a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. FEBRUÁR 13.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Kőrössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvay Dorottya, Pallos Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Trutnauer Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett

Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egyplédányos előfizetés belföldről negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Szili Andrással 2019 őszén az ifjúságpasztorációról beszélgettünk. A fiatal pap akkor fél éve volt a békásmegyeri Szent József-plébánia kormányzója. Az azóta eltelt négy évben a fiatalok létszáma megötszöröződött, s a plébánia erősségévé vált az ifjúságpasztoráció. András atya „módszere” – a soha el nem maradó hétfői hittan, a progetto del caffè, azaz a beszélgetések egy kávé mellett, az élményorientált kulturális és szabadidős programok, a kirándulások, a külföldi városnézések és a sok-sok, éjszakába nyúló beszélgetés – meghozta a gyümölcsét. Látogatásunkkor ő és egyetemista közösség, a Pueblo néhány tagja fogadott minket.

Észak-Buda peremén egy óriás lakótelep és a nadrágszíjtelkes egykori sváb falu alkotja a mai Békásmegyert. A Szent József Plébánia területéhez a József-hegy és az Ezüsthely lejtőjén fekvő Ófalu tartozik, valamint a vele határos lakótelep, amely a 80-as években épült. Szili András négy évvel ezelőtt lett a kétszázötven éves plébánia kormányzója.

A helyi adottságok kedveznek az ifjúsági munkának, hiszen sok itt a gyermek és a fiatal. A többen elérhetőbb áron megvásárolható lakótelepi lakások ugródeszkát jelentenek a fiatal pároknak, itt születnek a gyermekeik, akik itt kezdik az óvodát, iskolát. Békásmegyer ófalusi része pedig vonzza a családi házas övezetbe vágyókat, akik között ugyancsak sok a gyerekes család. Ófaluban az óvodáskortól az érettségiig biztosítja a fiataloknak a katolikus oktatás-nevelést a Szent József Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium. A plébános szoros kapcsolatot tart fenn az intézménnyel. Hétfői napját az óvodában kezdi, ahol együtt reggelizik a kis-csikkel. Az iskolában hittan tanít, hetente más-más osztálynak mutat be misét, adventben és nagyböjtben lelkinapot tart a tanároknak és a diákoknak. „Az osztályközösségben lehetőség van arra, hogy személyesebben szólhassak a gyerekekhez, és feltehetik a kérdéseiket is. Szívesen vagyok a diákok között a szünetekben is, és hívom őket a plébánia közösségi programjaira” – meséli.

A plébánia 1880-as évek óta álló épületének tágas helyiségei adnak otthont az irodának és a közösségi programoknak. A 80-as években új szárny épült, itt kapott helyet a plébánosi lakás, valamint egy nagy és egy kisebb hittanterem. A régi és az új épületrész hangulatos belső udvart fog közre. Az épület mögötti nagy kert elülső részét játékra és sportra alakították ki, a hátsó felét pedig beültették. Itt egy civil egyesület közösségi kertet működtet, amely szintén találkozási lehetőséget kínál a helybelieknek. A közvetlen szomszédságban egy, a plébánia tulajdonában álló épület van, a Szent József Ház, amely kulturális programok helyszíne. A rendszerváltás idején az összeomlás szélére került ez a történelmi épü-

let, amelyet a Boldog Salamon Kör mentett meg. Felújították, és azóta is a fenntartásukban működik. Nagy kertjét a Kárpát-medence őshonos gyümölcsfaival telepítette be a közösség, létrehozva Budapest első „tündérkertjét”. Értékét akkor ismerték fel a békásmegyeriek, amikor a pandémia alatt a természetben, a szabad ég alatt össze tudtak gyűlni szentmisére a hívek. Ez a szokás azóta is megmaradt, nyaranta itt ünneplik a vasárnapi szentmiséket. Jó, hogy lehetőségük van erre, mert a megnövekedett létszámú közösség zsúfolásig megtölti a templomot, sőt a sekrestyét is.

Az ukrajnai háború kitörésekor a plébánia hívei kíváncsan vizsgáztak összetartásból, összefogásból. Szili András, aki spanyol ajkúak lelkipász-

Szili András: A plébánia az a hely, ahol beszélgethetünk hitről, megbocsátásról, irgalomról, összetartozásról

tora is, felkérést kapott, hogy a plébánia biztosítson elhelyezést Ukrajnában tanuló spanyol anyanyelvű diákoknak. Egy este alatt összegyűlt a szükséges felszerelés – matrac, ágynemű, tisztálkodó szerek és élelem –, s a plébánia közössége heteken át gondoskodott az ide érkező mintegy 150-200 menekült elszállásolásáról és ellátásáról. András atya csak dicsérni tudja az itt élőket és a közvetlen munkatársait: „Biztonsággal támaszkodhatok a munkatársaimra, a sekrestyésre, a kántorokra. Örülök, hogy van és lelkesen tevékenykedik a gitáros körünk. A hívek segítségére is mindenben számíthatok. A közösség megtanult önállóan működni korábbi lelkipásztorának hosszan tartó betegsége alatt. Minden megoldandó feladatra szívesen vállalkoznak.”

Tagadhatatlan, hogy a Szent József Plébánián a legjobb fiatalnak lenni, de az idősebb korosztálynak is szép számmal vannak közösségi alkalmak, és kulturális programokból is gazdagon válogathatnak. András atya havonta bibliaórát tart a felnőtteknek. Van két házasközösség, kezdeményezésükre lelkinapok és imaórák szerveződnek. A plébánia otthont ad a folyamatosan növekvő létszámú cserkészcsapatnak is, amely minden plébániai rendezvénybe bekapcsolódik.

A plébánia erőssége az ifiközösség, ők a Pueblo. „Azt az örömet kellene megtalálniuk a fiataloknak a Pueblóban, amit az osztályközösséghez tartozásban éltek meg” – fogalmaz a plébános. A találkozás során barátságok alakulnak ki és mélyülnek el.

Rátok mindig van időm

Élet a békásmegyeri Szent József-plébánián

Fotó: Merényi Zita

Waigand Flóra: A plébánia mindig vár minket, ide hozhatjuk, ami fontos az életünkben

Waigand Ágoston: Nekünk kell majd átvennünk a stafétát a szüleinktől a plébánia életében. Erre felkészít a Pueblo

Trauttwein Péter: András atya felnyitotta a szemünket, milyen sok szépség van körülöttünk a világban

„Az embernek nagy szüksége van barátokra, akikben megbízhat, akikre számíthat, akikkel megoszthatja gondját, baját, örömet. Egy bizalommal teljes közegben hitről, istenkeresésről, megbocsátásról, irgalomról, összetartozásról, szeretetről beszélgetünk, s mindent Jézus életén keresztül tesszük. Bízom benne, hogy ezáltal az örök boldogság felé haladunk” – mondja a pap.

A plébánia helyiségeit mindig élet tölti meg. Hittan, bibliaóra, irodalomterápia, a cserkészlet, a rózsafüzér-társulat, a házasközösség alkalmak,

máskor születésnap vagy egy utazást követő afterparti. Időnként nézeteltérések is kialakulnak, mert előfordul, hogy a fiatalok nem raknak rendet maguk után, nem úgy hagyják ott a termet, hogy a másik is használni tudja. Mindenki otthont lehet a plébánián, de még nem tanultuk meg, hogy méltó módon viszonyuljunk ehhez – mesél a plébános a növekedés nehézségeiről.

„Jó, hogy megnőttünk, de nagyak lenni nehéz” – veszi át a szót Waigand Ágoston, a Pueblo egyik alapító tagja.

„Amikor elindult a Pueblo, már sok éve nem volt ifjúsági közösség a plébánián. Nem fogalmaztam meg magamban elvárásokat, egyszerűen örültem, hogy van hova jönni” – tekint vissza a kezdetekre. Waigand Flóra megerősíti: „Elsőéves egyetemista voltam, és nagyon hiányzott az osztályközösségem. Aztán jött a Pueblo, és betöltötte ezt az űrt. Nem is sejtettem, hogy ennyire jó lesz, és ma is nagyon sokat ad nekem.” Papp Zsófi az indulás után egy évvel csatlakozott a többiekhez. „Nem vagyok helybéli, mégis

azt éreztem, hogy itt tárt karokkal várnak. Ma egy olyan közösség tagja lehetek, ahol mindig van egy jó szavunk egymáshoz, ahol számíthatunk egymásra.”

A felnőttkor küszöbén álló fiatalok sok mindent kaptak a plébánián az utóbbi négy évben. Trauttwein Péter hosszan sorolja a tapasztalatait, élményeit: „Örülök, hogy közelebbről is megismerhettem egy papot. András atya nagyon közvetlen, láthatjuk, hogyan él a mindennapokban. Oszinte és nyitott velünk, a nehézségeit sem titkolja. Óriási tudása van a történelemről, az Egyházzal, a társadalomról, sokat tanulhatunk tőle. Életbölcssége irányt mutat nekünk. Emberi kapcsolatokat és istenkapcsolatát nagyon tudatosan éli, e téren sok személyes történetet oszt meg velünk. Gyakran teszünk rövidebb utakat, jártunk már Erdélyben, a Felvidéken, Ausztriában, Olasz-, Cseh-, Horvát- és Németországban, Boszniában. A Pueblo kialakította bennünk a világ felfedezésének vágyát. András atya felnyitotta a szemünket, segített meglátni, milyen sok szépség van körülöttünk, és milyen különlegesen kalandok során lehet megismerni egy várost, egy másik kultúrát. Tudja, hogy a fiatalok szeretnek szórakozni, jó közegben levezetni a feszültségeiket. Itt a plébánián megtanultunk szórakozni.”

Flóra is arról beszél, milyen jó, hogy a plébánia mindig várja őket, és elhozhatják ide mindazt, ami fontos az életükben. Itt ünneplik a születés- és névnapokat, itt szülesztereznek, tánciskolát tartanak, filmet néznek. „A hétfői hittan megerősített a hitéletben. Nagyon fontosak számomra a beszélgetések, szeretném megismerni, mit gondolnak a társaim hitbéli kérdésekről. András atyától, mivel közvetlen velünk a kapcsolata, sokkal őszintébben tudom megkérdezni, ami foglalkoztat. Olyan kérdést is fel merek tenni neki, amit azelőtt más papnak sohasem, így mélyebbre juthatok a hittel, az Egyházzal, emberi dolgokkal kapcsolatban.”

A Pueblo ma már hatvan tagot számlál. „Jó, hogy sokan vagyunk, de a koncepciót eredetileg kisebb létszámra alakítottuk ki” – mondja Sajti János. – Keresnünk kell, hogyan tudjuk ekkora részvétel mellett is megtartani a személyességet.”

A fiatalok szívesen mesélnek arról, milyen sok mindent kaptak a plébánosuktól. Flóra azt mondja, András atya a közösség révén állandóságot adott nekik, Péter szerint pedig segíteniük kell abban, hogy a papjuk jól érezze magát a hivatásában: „A Pueblo számára olyan, mint a család, az pedig mindenkinek a legbiztonságosabb közeg. Köszönettel tartozunk András atyának, és felelősséggel, segítségel is.” Ágoston pedig így fogalmaz: „András atyától megkaptuk azt az élményt, hogy fontosnak érezhetjük magunkat. Igyekszünk nemcsak részt venni a programokon, hanem szervezni is őket. Nekünk kell majd átvennünk a stafétát a szüleinktől, és elköteleződnünk a plébánia életében. Erre is felkészít bennünket a Pueblo.”

Trauttwein Éva
Fotó: Szili András

HÍREK KÉPEKBEN

● Az elmúlt öt évben felszentelt papok és két diakónus vett részt február 7. és 9. között a debreceni püspöki székházban tartott továbbképzésen, amit a debrecen-nyíregyházi főpásztor, Krakomperger Zoltán általános helynök és Heidelsperger István püspöki helynök vezetett. A szentmise, előadások, közös zsolozsma mellett személyes beszélgetésekre is lehetőségük nyílt a püspökkel a résztvevőknek.

● A lévai születésű Kucsera Ferenc szentendrei káplán – egyháza és hívei védelmében – a Tanácsköztársaság diktatúrája alatt, 1919. június 25-én, 26 évesen halt mártírhálált. A boldoggáavatási folyamatról is tájékoztató kucsera100.com honlapon január 29-én közzétették a vértanú pap kanonizációjáért esdeklő imát, melyet Erdő Péter bíboros hagyott jóvá.

● Székely János megyéspüspök kezdeményezésére a Szombathelyi Egyházmegye leendő teremtésvédelmi programjáról tartottak tanácskozást február 7-én a püspöki palotában egyházmegyei intézmények részvételével.

Mol Bubi-kerékpárokkal a legszegényebb településeken

A karitatív szervezetek a munkába és az iskolabajárást segítik

Az ország legszegényebb falvaiban futnak tovább a korábbi Mol Bubi-kerékpárok, melyeket a Felzárkózó települések programban dolgozó karitatív szervezetektől kölcsönözhetnek a településeken élők. A Budapestén hét éven át használt járművek – a feliratok eltávolítása után – eddig hetvenhét településen váltak elérhetővé, hogy a legelesettebb családok munkába és iskolába járását, hétköznapi ügyintézését segítsék.

A kerékpárok továbbra is közösségi célokat szolgálnak. A településeken a felzárkózást segítő program Jelenlét-házában lehet térítésmentesen kölcsönözni őket, vagy bizonyos esetekben, ha például mindennapi munkába járáshoz van szükség rájuk, jelképes bérleti díjért tartós használatba venni. A helyi lakosságon túl a Jelenlét Pont alkalmazottai, a településen dolgozó közfoglalkoztatottak is rendszeresen használják a kerékpárokat, és gyakran igénybe veszik ezeket a járműveket a kisgyermekes családokat látogató védőnők is.

A Budapesti Közlekedési Központ (BKK) a modellváltás után kétezer darab elsőszériás Bubi kerékpárt adományozott a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnak. A közösségi közlekedésből kivont, de erős vázszerkezete és defektmentes tömör gumikerekei miatt még sokáig használható bicikliket a segélyszervezet tiszaroffi üzemében átnézik, elvégzik rajtuk az esetleg szükséges javításokat, majd megváltozott munkaképességű emberek eltávolítják róluk a Bubi feliratot. A kétkerekű járművekből a Felzárkózó települések programban közreműködő karitatív szervezetek igényei szerint eddig kilencszázöt darabot szállítottak ki hetvenhét településre.

Az ikonikus zöld színű biciklik másodvirágzásukat élik az ország legelesettebb falvaiban, ahol ritkán elérhető a tömegközlekedés, s az olyan alapvető ellátásokért vagy szolgáltatásokért, mint a posta, az orvosi rendelő, a gyógyszertár, a vegyesbolt, sokszor más településre kell átmenni.

A Felzárkózó települések program helyszíneiről folyamatosan érkeznek az igénylések a Máltai Szeretetszolgálat tiszaroffi üzemébe, ahol újabb kétszáznyolcvan, használatra előkészített kerékpár vár kiszállításra, és még további nyolcszáz darabot alakítanak át a következő hónapokban.

Forrás és fotó: Magyar Máltai Szeretetszolgálat

AZ ÉN TEMPLOMOM, A MI TEMPLOMUNK – FOTÓ- ÉS ESSZÉPÁLYÁZAT

A szári Keresztelő Szent János-templom

Szeretnénk bemutatni, határon innen és túl, közösségi hitéletünk legfontosabb tereit. A templomot, ahová olvasóink járnak, amit a magukénak éreznek, és amelyben nemcsak egy épületet látnak, hanem találkozási helyet Istennel és egymással. Ezzel a szándékkal indított pályázatunk egy újabb pályaművét adjuk most közre. A szári Keresztelő Szent János-templomról Macherné Hasenfratz Mária írt nekünk.

A Vértes hegység lábánál fekvő Szár jobbágyfaluban már 1349-ben kőtemplom állt, védőszentje Szent Mihály volt. A Vitányvárhoz tartozó falu elpusztult. Német telepes ősünk 1729-ben érkeztek az Esterházy gróf által birtokolt területre, az uraság a szabad költözésük jogát minden időben elismerte. Az ősi templom helyére 1731-ben Szent József tiszteletére új templom épült, s 1735-től Mulay Mihály lett a közösség lelképásztora. Az 1750-es években az istenháza kicsinek bizonyult, és Feller Jakab tervei alapján – tavaly volt születésének háromszázadik évfordulója – megkezdődött a mai templomunk építése. Az 1757-es esztendő szentestéjét ősünk már a Keresztelő Szent János tiszteletére szentelt templomban ünnepelték.

Községünket a mindenható megőrizte a pestisjárványtól. Német ajkú közösségünknek mindig németül beszélő lelképásztora volt, így hitéletüket méltón gyakorolhatták az itt élők. A plébánia mellett 1738-ban megépült az iskola, melynek homlokzatán ma is kereszt hirdeti vallási hovatartozásunkat. A történelem viharai nem kímélték a kétszázhatvanöt éves műemlék templomunkat és közösségünket. 1946. május 10-én

egykor plébánosunk, Wencz János ötszázharminc hívét búcsúztatta, akikkel másnap elindult a vonat az ismeretlenbe, Németországba. Ettől a naptól kezdve minden megváltozott. A mély istenhit erőt adott a szétszakított nyájnak.

Családjaink mindig támogatták az egyházközséget és plébánosainkat, akik húsz vagy akár harminc éven át is szolgálták a közösséget. Mi mindig nagy tisztelettel és hálával gondolunk rájuk. 2002-től fiókegyház lettünk. Egyházmegyei püspöke ma Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, plébánosunk Gerendai Sándor címzetes prépost. Bárhonnan érzem is rövidebb-hosszabb távollét után, amint megpillantom gyönyörű templomunk tornyát, megnyugvás tölt el: hazaértem.

Ha régi képeket nézegetek, amelyek a templomban készültek például elsőáldozás (a masnis kislány én vagyok), amint köszöntöm a

hogy a templomban mesekönyvet nézegetünk. Nem volt teher a nagymamáinkkal litániákra, hajnali rorátékre menni, templomot takarítani, diszítani, hiszen élet-példájukkal és szeretettel vezettek be bennünket a hit világába.

Templomunk felszentelésének kétszázötvenedik évfordulóján éjszaka tűz keletkezett a gyóntárszékből, de a lakosság összefogásának köszönhetően az ünnepre már csak az erős füst és a kormos falak emlékeztettek erre, méltón ünnepel-

Shvoy püspök urat), bérmlás vagy esküvő alkalmával, mindig rá-döbbenek, milyen fontos minden pillanat, amit Isten házában töltünk. Ez megerősít, s azt érzem, igen, ez a mi templomunk, az én templomom is. Idegen tőlem a szó: népi vallásosság. Miért? Mert templomunkban váltunk felnőtté; még olvasni sem tudtunk, már énekeltük az énekeket, imádkoztunk a felnőttekkel, szüleinknek eszükbe sem jutott,

hettünk. A második világháborúban egy repülőgép ledöntötte a templom tornyát, melyre az új keresztet 1952-ben apai nagyapám, Hasenfratz György kovácmester és fiai készítették. Ez a kereszt hatvan éven át hirdette az Úr dicsőségét.

A templomban egy gyönyörű új reneszánsz orgona kíséri énekünket, és lehetőséget nyújt arra is, hogy orgonaművészek koncertekkel örvendeztessék meg az érdeklődőket.

Tisztelt Olvasók! Kérem, látogassák meg templomunkat, vagy ha vattal Budapestről Hegyeshalom irányába utaznak, a bal oldalon tekintsen ki az ablakon, s akkor teljes pompájában láthatják az én templomomat, a mi templomunkat!